

**ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 11
ОТ ДИСТАНЦИОННОТО ЗАСЕДАНИЕ ЧРЕЗ
ВИДЕОКОНФЕРЕНТНА
ВРЪЗКА НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 6 АПРИЛ 2021 г.**

**ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Лозан Панов - председател на
Върховния касационен съд**

ОТСЪСТВАЩИ НЯМА

**На заседанието присъства Васил Пеловски - за главен секретар
на Висшия съдебен съвет**

**Разпечатка от компютризираната система за гласуване
на решенията по протокола. Гласуването е в
съответствие с предложението на вносителя.**

Откриване на заседанието - 9,35 ч.

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, откривам заседанието
на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет на 06.04.2021 г.

Има постъпило предложение за включване на допълнителна точка в дневния ред - това е точка 14, свързана с проект за решение по заявление за отвод от резервен член на втора конкурсна комисия на конкурс за младши съдии в Софийския градски съд.

Предлагам ви да гласуваме включването на допълнителната точка. Спешността, която се налага, е видна от характера и предмета на самата точка. Ако нямате други предложения и изказвания, а аз не виждам такива, подлагам на гласуване включването на точка 14 в дневния ред на Съдийската колегия за днешното заседание.

Режим на гласуване.

14 гласа „за“. Благодаря ви!

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ВКЛЮЧВА в дневния ред следната допълнителна точка:

14. Проект на решение по заявление за отвод от резервен член на втора конкурсна комисия по конкурс за младши съдии в Софийския градски съд, обявен с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 2/26.01.2021 г. (обн. ДВ, бр. 08/29.01.2021 г.).

Внася: Комисията по атестирането и конкурсите

ЛОЗАН ПАНОВ: Започваме с точка 1 от дневния ред: Обсъждане на работата на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет и органите на съдебната власт в рамките на извънредна епидемична обстановка.

По тази точка към материалите е приложена, както винаги, справка от съдилищата във връзка с COVID-19, актуална към 05.04.2021 г. - понеделник. Тя е на вашето внимание. Към тази точка имаме и допълнение към становището на Съюза на съдебните заседатели.

Имате ли изказвания по точка 1, предложения за взимане на решения? Не виждам такива. Ето защо ще ви помоля да пристъпим към разглеждането на точка 2 от дневния ред.

1. ОТНОСНО: Обсъждане на работата на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет и органите на съдебната власт в рамките на извънредна епидемична обстановка

(Постъпила справка от съдилищата във връзка с COVID-19 към 5.04.2021 г. и допълнено Становище от Съюза на съдебните заседатели в България)

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 2 от дневния ред е избор на административни ръководители на органите на съдебната власт, и по-конкретно председател на Районен съд-Плевен. Имаме трима кандидати. Това са: Вера Найденова - съдия в Районен съд-Плевен,

Светослава Цонева - изпълняваща функциите „административен ръководител" на Районен съд-Плевен, както и Тодор Тихолов - съдия в Районен съд-Никопол.

Господин Шекерджиев, заповядайте за доклад на точката.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Предложението на КАК е да бъде проведен на основание чл. 194б, ал. 1 от Закона за съдебната власт избор за назначаване на длъжността „административен ръководител - председател" на Районен съд-Плевен. Участват трима кандидати. Това са: Вера Найденова - тя е съдия в Районен съд-Плевен, Светослава Цонева - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Районен съд-Плевен, понастоящем изпълнява функциите „административен ръководител" на съда, и съдия Тодор Тихолов, който е съдия в Районен съд-Никопол.

По отношение и на тримата кандидати има положително становище от Комисията по атестирането и конкурсите, съгласно което според КАК липсват данни, които поставят под съмнение високите професионални качества на тримата кандидати спрямо длъжността, за която кандидатстват, а именно „административен ръководител - председател" на Районен съд-Плевен. Подобно становище има и от Комисията по професионална етика.

На вашето внимание са концепциите на тримата кандидати, атестационните формуляри, въпросите, които са им зададени, отговорите, които са дадени, както и протокол от проведеното Общо събрание, на което всеки един от тримата кандидати е бил изслушан.

Доколкото разбрах, кандидатите са в сградата на Висшия съдебен съвет. Предлагам да ги изслушаме.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Колеги, имате ли изказвания? Няма. Първият кандидат е Вера Светославова Найденова - съдия в Районен съд-Плевен, както вече посочих.

Ще помоля да се покани съдия Найденова.

(Вера Найденова влиза в залата)

ВЕРА НАЙДЕНОВА: Добър ден!

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте, съдия Найденова.

ВЕРА НАЙДЕНОВА: Уважаеми г-н Панов,

Уважаеми членове на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет,

Казвам се Вера Найденова и съм съдия в Плевенския районен съд.

Имам привилегията да се явя първа пред вас, за да изложа накратко личната си мотивация и визията си за развитие и управление на Плевенския районен съд. Тя в известна степен се припокрива с изложеното в концепциите на другите кандидати, което за мен е нормално. ... (Прекъсната.)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Извинявайте, но аз не виждам колегата. (Б.Магдалинчев: Аз също не я виждам.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Само за момент. Камерата не е включена, колеги. Сега проблемът ще бъде отстранен от IT специалистите.

Съдия Найденова, моля Ви за започнете отначало, защото очевидно колегите не са Ви видели. Чули са Ви, но не са Ви видели.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз мисля, че няма нужда да се започва отначало. Ние слушахме внимателно. Благодаря Ви!

ВЕРА НАЙДЕНОВА: Както казах, моята концепция и идеите в нея в известна степен се припокрива с изложеното в концепциите на другите кандидати, което за мен е нормално. Това означава, че ние споделяме една обща цел - утвърждаването на Плевенския районен съд като ползваща се с доверие институция. Означава също така, че ние сме успели да идентифицираме пропуските и несъвършенствата в работата на съда и същевременно сме достигнали до най-рационалните възможности за тяхното отстраняване.

Решението ми да поставя на вашето внимание своята кандидатура се основава на 14-годишния ми опит като съдия, който е преминал изцяло в Районен съд-Плевен, на опита, знанията и уменията, които съм придобила в процеса на работа, и не на последно място - на желанието ми за професионална промяна. Категорично мога да заявя пред вас, че съм готова да вложа знанията, уменията, енергията си за припознаване на Плевенския районен съд като институция с европейски облик.

В нашия съд работят отлично подготвени и отговорни магистрати. Доказателство за това са данните от отчетния доклад за дейността на съда през изминалата година, които показват както много висок процент дела, разгледани в тримесечен срок (това са 92% общо за граждански и наказателни дела), така и отлични резултати от инстанционния контрол на обжалваните съдебни актове, от които 62% са потвърдени. Естествено всичко това е благодарение на професионализма и високата мотивация и на

магистратите, и на съдебните служители, които, смело мога да заявя, че работят като един пълноценен екип.

Изминалият значителен период от време от изготвяне на моята концепция (знаете, тя е представена пред вас още през м. декември 2019 г.) считам, че налага преосмисляне на част от дейностите, които са заложили в нея и същевременно формулирането на нови цели и приоритети, като една от моите идеи - тази за обособяване на кърт във фоайето, на който гражданите да попълват заявления и други документи, дори е частично осъществена.

На първо място, искам да кажа, че пандемията от COVID-19 постави непознати предизвикателства пред цялото общество, включително и пред съдебната система. В тази връзка считам, че основната задача, пред която ще се изправи бъдещият административен ръководител, ще бъде да намери баланса между запазване на живота и здравето на магистратите, съдебните служители и гражданите, които посещават съда, и осигуряването на достъп до бързо и качествено правосъдие. Тук искам да споделя с вас, че в Плевенския районен съд има създадена много добра организация на работа в условията на пандемия в съответствие с разписаните от Висшия съдебен съвет правила, която обезпечава нормалната правораздавателна дейност и административното обслужване на гражданите. С оглед настоящата епидемиологична обстановка считам, че като основен приоритет следва да бъде заложило насърчаването на гражданите и техните представители да използват по-активно възможностите на Единния портал за електронно правосъдие, при това не само за да има достъп до електронната папка на делата, но и за да получават електронни

призовки и съобщения. Също така считам, че следва в по-голяма степен да се използва и възможността (която е законово регламентирана през м. ноември 2020 г.) за провеждане на съдебни заседания чрез видеоконферентна връзка, използвайки интернет и съответните приложения.

Друго нещо, което се случи след изготвяне на моята концепция и което намирам за необходимо да спомена пред вас, това е въвеждането на Единната информационна система на съдилищата. При нас тя беше въведена на 07.08.2020 г. В началото системата беше доста тромава, бавна, изискваща множество действия. Към настоящия момент - от 01.01.2021 г., системата е въведена повторно в Плевенския районен съд. Мога да кажа, че тя е значително подобрена, постоянно се обновяват нови версии, с които не само се отстраняват констатирани проблеми, но се създават и нови функционалности. Определено оперира много по-бързо системата и мога да кажа, че работим добре с нея. Лично за мен като недостатък на системата мога да посоча обстоятелството, че с колегите граждански съдии сме забелязали, че много трудно можем да достигнем максималното число на натовареност по определен вид дела. За да съм по-конкретна, ще кажа - това са например делата по чл. 50 от Семейния кодекс, чл. 127, ал. 1 от Семейния кодекс; делата по Закона за закрила на детето, които не предполагат изпращане на разпореждане по чл. 131 от ГПК, което автоматично намалява това максимално число на делото, на натовареност с едни 15%, какъвто е процентът на това разпореждане. Като цяло мога да кажа, че считам, че въвеждането на Единната информационна система е важен етап от започналия

процес на, така да се каже, дигитализация на правосъдието, който според мен е не само необходим, но е и неизбежен.

Искам да спомена само с няколко изречения и избрания наскоро модел 4 за оптимизация на съдебната карта - нещо, което не е включено в моята първоначално изготвена концепция. Аз лично считам, че този избран модел има и добри страни и така леко да се каже - никакви недостатъци. Специално въвеждането, първоначалното на този модел чрез обособяването на териториални отделения би поставил също предизвикателства пред бъдещия административен ръководител, свързани най-вече с увеличени брой магистрати и съдебни служители, които той следва по някакъв начин да уреди в сградата на съда. Като цяло на мен ми харесва идеята за първоначално обособяване на териториални отделения. Специално за нашия съдебен район това означава районните съдилища в Левски, Никопол, Червен бряг и Кнежа да станат такива и съответно съдиите да преминат към Плевенския районен съд. Доколкото съм запозната, този модел успешно работи в Прокуратурата вече четири години. Така, както аз ги разбирам нещата, всички постъпващи дела вече ще се разпределят (говоря за нашия съдебен район) между по-голям брой съдии, което автоматично означава, че ще бъдат по-малко натоварени, по-равномерно, която е една от основните цели на модела.

Позволих си да направя анализ на броя дела, които би останал за разглеждане в Районен съд-Плевен при една евентуална реализация на проекта по отношение на промяната на родовата подсъдност, като взех за база делата, които са разгледани от Плевенския районен съд през изминалата 2020 г. Изчислих, че 89% от делата, които сме разгледали при реализация от гражданските

дела (при наказателните този процент е 78), те ще останат за разглеждане на Районен съд, което за мен означава, че по-голяма част от съдиите от Плевенския районен съд ще следва да продължат да правораздават на районно ниво, за да може да обезпечат срочното и качествено разглеждане на подсъдните на районен съд дела. Защо го казвам това нещо? Казвам го, защото според мен израстването, повишаването на районни съдии в окръжно ниво следва да става поетапно, плавно, в течение може би на един по-продължителен период от време и след задълбочено проучване на постъпващите за разглеждане дела. Считам също така, че следва да бъдат заложили повече критерии при това повишаване, като по възможност същите да бъдат обвързани с някакви точки, като по този начин ще се постигне в най-пълна степен прозрачност и обективност на процедурата.

Какво да ви кажа? За мен моделът (не мога да взема категорично становище дали е добър или е лош) считам, че има своите предимства най-вече - пак казвам, не мога да взема категорично становище и не считам, че аз съм този човек, най-малкото заради уважението към труда на хората, които са го изготвили, който труд за мен е огромен. При всички случаи осъществяването на този модел ще изисква целенасочените усилия на цялата наша професионална общност.

Ще се върна с няколко изречения само върху основната ми концепция. Всичките цели, заложили в нея, всичките идеи са насочени към постигането на бързо, ефективно, достъпно, предвидимо правосъдие, към създаване на добра организация на работа и една спокойна работна атмосфера. На първо място, предвидила съм едно, така да се каже, разширяване на ролята на

общите събрания чрез периодично провеждане, като на общото събрание се поставят за разглеждане не само въпроси, които са от тяхната компетентност, но и въпроси, които са в изключителното правомощие на административния ръководител. За мен е важно, когато възникне за разрешаване някакъв казус, който касае цялостната организация на съда и дейността на всеки един съдия, обсъждането на този казус да бъде поставено на вниманието на всички, като в никакъв случай не искам да приемате, че това е бягане от отговорност, тъй като аз смятам, че административният ръководител следва да има решителността и куража да взима управленски решения, да ги отстоява, дори когато знае, че няма да се харесат на всички от колектива. Считам обаче, че подлагането на даден казус на обсъждане би помогнало да се чуят различни гледни точки, съответно един информиран избор да се направи и да се вземе най-адекватното решение.

Предвидила съм в моята първоначална концепция осигуряване на възможности, насърчаване както на колегите магистрати, така и на съдебните служители за обучение за повишаване на професионалната квалификация. Предвидила съм провеждането на анкети, чрез които да се узнае удовлетвореността на гражданите от администрацията. Естествено, че съм заложила и стриктно спазване на принципите на доброто финансово управление.

Бих искала да поставя на вашето внимание няколко идеи, които не са намерили място в концепциите на другите кандидати, но осъществяването на които аз считам, че би помогнало да се улесни правораздавателната дейност в нашия съд. На първо място, това е според мен отправянето на предложение до Висшия съдебен съвет

за откриване на щатове за съдебни помощници и по-активна работа за насърчаване на медиационните процеси. Към настоящия момент Концепцията за задължителна съдебна медиация по граждански и търговски дела е в начален етап, доста времево отдалечена от въвеждането в нашия съд, поради което аз считам, че следва да се провеждат срещи между регистрираните за медиатори лица и административните ръководители на органите на съдебната власт в нашия съдебен район, на които да се работи за откриването на безплатен за гражданите, ползващи услугата, център за медиация в съдебния район на гр. Плевен. Считам, че трябва да се обсъди и да се проучи възможността този център по медиация по някакъв начин да бъде прикрепен към системата за правната помощ и на практика възнагражденията на медиаторите да се поемат от Националното бюро за правна помощ.

Посочила съм също така и една идея, която смятам да предложа за обсъждане на общото събрание на съдиите, която е за обособяването на специализирани състави, които да разглеждат дела с участието на деца, като към настоящия момент считам, че численият състав на двете колегии позволява обособяването на такива състави без да се наруши принципът за случайно разпределение на делата.

Може би сте забелязали, че един от основните ми също така приоритети в моята концепция е подобряване на условията, в които работят съдебните служители, тъй като за мен това е гаранция за тяхното по-ефективно изпълнение на служебните задължения. Към настоящия момент нашите съдебни служители обитават канцеларии по трима или по четирима, специално деловодствата ни са претрупани с дела поради невъзможност за

своевременно архивиране. В тази връзка считам, че следва да се направи нарочно искане до председателя на Плевенския окръжен съд за по-справедливо преразпределение на помещенията, които се ползват от Районния съд в гр. Плевен.

Не мога да не спомена заповедното деловодство, тъй като ние имаме в Районен съд-Плевен обособено заповедно деловодство. В момента там работят четирима служители, които обслужват 11 граждански състава и за миналата година са обработили близо 4600 дела, което е огромна цифра. Преди около две седмици трима от служителите се разболяха по едно и също време. За наш късмет имахме незначително постъпление на заявления и останалият единствен служител успя да се справи със своевременното им обработване. Считам, че именно в такива ситуации следва да намери приложение принципът за ротация на служителите, които би следвало да са обучени на взаимозаменяемост.

Считам, че следва да се полагат и усилия, както казах, за повишаване на квалификацията на съдебните служители, като с оглед на настоящите условия за мен единствената възможна форма е периодична проверка чрез тест на техните знания и компетентности по нормативните актове, по които работят - Правилника за администрацията, длъжностните характеристики, евентуално вътрешните правила, които ни касаят, като по този начин ще се постигне едновременна оценка на техните възможности, а същевременно същите ще бъдат мотивирани да се запознават периодично с тези актове, за да могат да ги използват надлежно.

В общи линии това са основните ми идеи. Част от тях съм представила в първоначалната си концепция, част от тях развих на проведеното Общо събрание за нашето изслушване. Част от тях съм засегнала и в отговорите, които дадох на въпросите, поставени от Българския институт за правни инициативи.

Мога да ви благодаря за вниманието и оставам готова за вашите въпроси.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Найденова!

Уважаеми колеги, заповядайте за въпроси към първия кандидат в процедурата по точка 2 от дневния ред.

Госпожо Марчева, заповядайте! След това г-жа Пашкунова.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Колега, извинявайте, не е много добра интернет връзката ми, но чух донякъде. Споменахте за задължителната медиация. Искам да попитам дали сте чела в детайли концепцията, която прие Съдийската колегия. Какво мислите за тази концепция, която е изготвена от съдии.

ВЕРА НАЙДЕНОВА: Благодаря, г-жо Марчева, за въпроса.

Запознах се с Вашата концепция, с приетата концепция по времето, когато я обсъждахте и я приемахте на заседание. След това си я разпечатах от сайта на Висшия съдебен съвет. Запозната съм със същата. Считам, първо, за много удачна идеята за въвеждане на такава задължителна медиация. Аз, като граждански съдия, мога да кажа, че в работата си по голяма част от делата се опитваме да медиираме страните, дори без да ги изпращаме на медиация, защото знаете, в нашия съдебен район определено медиацията не е развита - въпреки полаганите усилия, мисля, че

имаме не повече от десет дела за последните години. Какво да Ви кажа? Аз считам, че това е начин, по който, първо, ще се повиши удовлетвореността на страните, защото за мен, когато един спор се реши чрез срещи и чрез взаимни отстъпки е много по-добре, отколкото да се реши този спор от съда. Считам, че въвеждането на задължителна съдебна медиация и показването на добри резултати от това въвеждане в голяма степен ще облекчи и натовареността на съдиите.

Ако нещо друго мога да Ви отговоря?

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Госпожо Пашкунова, заповядайте!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви!

Аз искам да задам въпрос на колегата Найденова във връзка с натовареността на съдиите в Районен съд-Плевен. Във Вашата концепция сте очертала двойна разлика в натовареността на гражданските и наказателните съдии. Този въпрос е обсъждан и на Общото събрание на 26 март, когато са изслушвани кандидатите за председател на Районен съд-Плевен, и Вие сте заявила, че по Ваше мнение количествените показатели не са достатъчни за обективна оценка на натовареността. В тази връзка имам два въпроса.

Първият ми въпрос. Считате ли, че Системата за измерване на натовареността чрез коефициенти за тежест удовлетворяват изискванията за обективна оценка на натовареността, тъй като Вие сте посочила, че е важно какви са видовете дела, които се разглеждат?

И вторият ми въпрос. Каква според Вас е ролята на административния ръководител в тази посока за преодоляване на

неравномерната натовареност? Какво може да направи един председател (ако Ви се гласува доверие), за да се справи с тази неравномерност в натоварването между наказателни и граждански съдии?

Благодаря Ви!

ВЕРА НАЙДЕНОВА: Благодаря, г-жо Пашкунова!

Аз няма да преповтарям това, което съм изложила както на Общото събрание, така и в отговорите на въпросите на Българския институт за правни инициативи. Ще си позволя отново само да цитирам цифрите (сега си ги извадих), които за мен също са важни. При всички случаи, да, заявила съм, че не следва да се гледат само цифровите показатели на брой дела. Действителната натовареност по разгледани дела, по дела за разглеждане е 60 граждански месечно срещу 23 наказателни, а действителната натовареност по свършени дела е 54 граждански на 20 наказателни. Считам обаче, да, не трябва да се гледат само цифровите показатели. Аз си направих труда по данни на отчетния доклад, който е за дейността на Плевенския районен съд, и изчислих, че от 7934 граждански дела в открито съдебно заседание (данните за това са налични в отчетния доклад, вие може да ги проверите) са разгледани 2773 дела - това прави 34.9%. При наказателните дела този процент е 76%. От 2778 разгледани наказателни дела, в открито съдебно заседание са разгледани 2134. Тоест, аз считам, че следва да се гледат не само цифрите, следва да се отчита спецификата на дела, обстоятелството, че колегите наказателни съдии прекарват повече време в открито съдебно заседание с оглед двойно по-големия брой дела, които при тях влизат, съответно това им ангажира по-голяма част от времето. Също така аз съм

посочила, че по определен вид дела - примерно при НОХД, постановяването на присъдата става непосредствено след приключване на съдебното дирене, изготвя се и се обявява в рамките на самото съдебно заседание. Също така съм посочила, че когато гледат дела по дежурство, в повечето случаи влизат в открити съдебни заседания, докато в гражданска колегия делата, разпределени по дежурство, се постановява един акт в закрито заседание, който в повечето случаи дори е окончателен. За мен тази по-голяма натовареност, неравномерна натовареност е по-скоро изкуствено създадена и се извежда само от бройките дела.

Лично за мен какво би представлявало, какво би могло да бъде възможното решение - аз това съм го посочила и в концепцията си, и в отговорите. Специално за нашия съд към момента имаме колега, която ползва отпуск за отпуск за отглеждане на малко дете, и при нейното връщане на работа тя би могла да бъде разпределена, Общото събрание да реши, да вземе решение същата да бъде причислена, така да се каже, към гражданската колегия и евентуално по този начин това усещане (ще го нарека) за неравномерна натовареност да бъде преодоляно.

Също така аз съм на мнение, че евентуалното въвеждане на системата за така нареченото централизирано разпределение на заповедните производства също би довело до намаляване на разликата в натовареността, тъй като при нас в Плевенския районен съд 60% от делата, които са подлежали на разглеждане през миналата година, са такива заповедни производства. Вариант е и взимането на решение на част от наказателните съдии да се разпределят заповедни производства, макар и с намален процент на натовареност. Но лично за мен това би предизвикало

недоволството на колегите, а за мен запазването на взаимното уважение и разбирателството, каквото съществува към момента, е основен приоритет.

По отношение на Системата за изчисляване на натовареността. Доколкото съм запозната, данните към 31 декември, т.е. запознала съм се с тях, дори и по СИНС делата, коефициентите, които са на наказателните съдии, са по-малки близо два пъти от тези на гражданските.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Господин Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви, г-н Панов!

Колега, аз имам два въпроса към Вас, по-скоро един въпрос. Искам само да Ви кажа, че Вашите наблюдения, тъй като ние много внимателно (или поне част от нас) следим въпроса за натовареността предвид комисиите, в които работим, това, което Вие имате като наблюдение, е вярно. Няма никакъв спор, поне за мен, че в съда, в който Вие работите, по която и да е от системите да бъде премерена натовареността, гражданските съдии са по-натоварени от наказателните. Ако искате, това може да го обоснове с брой дела, може да го обоснове със СИНС, резултатите от СИНС са пред мен, права сте - два пъти по-голям е резултатът на гражданските съдии. Може да го обоснове и по един друг начин - не знам дали сте се сещала - не по време, в което се заседава, а по съдебни актове, които са същински, които се постановяват съответно от гражданските и от наказателните съдии. Дори и по този критерий за миналата година в Районен съд-Плевен гражданският съдия е постановявал решения по чл. 235, ал. 5 от

ГПК месечно близо 12.5, докато решения по АХ-та и наказателни общ характер дела наказателните са постановявали под 7.

Така че Вашите наблюдения са абсолютно верни и аз не мога да ги отрека, но имам следният въпрос към Вас - той не е пряко свързан с позицията, за която кандидатствате, но тъй като виждам, че сте човек, който е мислил, знае и е опитен, ще си позволя да Ви го задам. Според Вас колко е нормално да гледа един граждански съдия в районен съд - говоря за искиви производства, заповедни производства или друго деление, каквото Вие смятате, че е съществено за работата на районния съдия? Интересува ме, за да видя Вашата преценка като професионален съдия със стаж и специализация колко смятате, че трябва да бъде нормално натоварването на един граждански съдия.

ВЕРА НАЙДЕНОВА: Благодаря, г-н Шекерджиев!

Сега аз мога да започна с това, за да Ви покажа, че съм чела много подробно модела и да кажа, че средната норма трябва да бъде 45 месечно за граждански съдия.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Ще си позволя да Ви прекъсна. Наш проблем е, ние ще го отстраним бързо. Неслучайно Ви попитах за граждански съдия, не за наказателен.

Благодаря Ви!

ВЕРА НАЙДЕНОВА: Значи, считам, че всеки, когато трябва да отговори на този въпрос, следва да изходи на първо място от начина, по който е организиран лично своята работа. Аз мога да го заявя абсолютно чистосърдечно пред вас - и съм го заявявала пред всичките си колеги - аз не се чувствам натоварена. Аз имам изградена организация на работа, с много добър състав работя и не съм се почувствала в нито един момент натоварена.

Истината е, че при нас специално заповедните производства имат едно много неравномерно постъпление, т.е. ние нямаме, както се казва, всеки ден едни сигурни десет дела. Не знам, може би ми е трудно да отговоря, но трябва да Ви кажа, че едни пет или десет дела на ден заповедни по никакъв начин не нарушават... (Прекъсната.)

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: На месец, дали е възможно на месец, извинявайте, не на ден.

ВЕРА НАЙДЕНОВА: На месец ще ми е по-трудно да Ви отговоря, но пак казвам, че ако приемем, че имаме 20 работни дни, не всеки ден да има примерно десет дела, едно средно число го слагам - 6-7, едно 60-70 дела на месец в никакъв случай няма да са, че дори и повече, няма да натоварят прекалено много - говоря специално за заповедните производства - стига, естествено, да са разпределени равномерно във времето, защото знаете, специално по производства вече по чл. 410 следим за неравноправни клаузи и на практика, когато трябва да откажем частично издаването на заповед за изпълнение, ние почти пишем едни малки съдебни решения. Тоест, аз пак казвам, дори и едно 70-80-100 заповедни дела на месец няма да са чак такъв проблем, стига да са равномерно разпределени в течение на месеца.

Аз мога да кажа лично за мен. Ние влизаме, всяка седмица имаме заседания горе-долу с около 10, 11, 12 дела. Повече от половината от тях излизат за решаване - говоря за същински граждански дела, което означава, че може би едно двадесетина решения - 20, 22, 23 решения на месец се пишат. Два пъти горе-долу в месеца дежурим на дежурство - изключвам настоящата обстановка, в която имаме малко по-друга организация на работа за

делата, които се разпределят на дежурство, но принципно две, три, четири дела ако постъпят на дежурство, те са отказ от наследство, даване на разрешение по Семейния кодекс - това е абсолютно техническа, типизирана дейност, т.е. тя не отнема много време.

Надявам се, че съм успяла да отговоря на въпроса Ви.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Много Ви благодаря за това, което казахте. Наистина беше много полезно за мен и за хората, които работим. Благодаря Ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, други въпроси към първия кандидат?

Госпожо Дишева, заповядайте! След това г-жа Керелска.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря!

Съдия Найденова, много ми харесва как говорите, заради това ще си позволя да Ви задам този въпрос. Четох материалите, които са присъединени за днешното заседание, особено протокола от Общото събрание, и останах с усещането, че има някакъв или някакви неизречени докрай и на глас проблеми в Районния съд. Съжалявам, че Ви изправям пред неприятната ситуация да Ви попитам това, но ще го направя и с останалите кандидати, които, разбира се, са в малко по-благоприятна ситуация от Вас, защото вероятно слушат, и понеже е твърде вероятно ние да стигнем до избор за председател на съда, без да сме наясно с този въпрос. Поне аз заявявам, че не съм наясно, затова си позволявам да Ви попитам.

Можете ли да посочите, първо, дали и какви проблеми стоят за разрешаване пред Районния съд към настоящия момент? Разбрахме за този проблем за неравномерната натовареност между двете отделения, Вие сте дала някакъв отговор, който според мен е

частичен, пред Общото събрание как смятате да бъде разрешен, но включително и това, ако продължавате да го идентифицирате като проблем, моля да отговорите. Това е първият въпрос - за проблемите пред съда, ако, разбира се, искате и ако можете да ги идентифицирате, и евентуално да посочите възможните начини за тяхното разрешаване или поне начина, по който Вие считате, че могат да бъдат разрешени.

И другият ми въпрос е изведен от нещо, което Вие казахте на изслушването, а именно във връзка с работата на модула за натовареност към Единната информационна система. Вие казахте, че по определени категории дела - посочихте няколко текста от Семейния кодекс - не може да се достигне пълния процент натовареност. Аз понеже съм работила не в заданието, а в така наречените „мапинги“ към модула за натовареност, знам, че такава хипотеза не беше оставена, в смисъл не съществува такава възможност да не се достигне максималният процент, което пък, щом Вие твърдите, че е така (аз имам подобна информация и от други съдилища), вероятно съществува някакъв проблем технически, който следва да бъде изчистен. Но във връзка с модула за натовареност бих искала да Ви попитам. Отразява ли начинът, по който действа в момента модулът, отразява ли, първо, автоматично информацията по делата на съответните процесуални етапи - виждам, че Вие сте запозната с процесуалните етапи и с начина, по който трябва да работи СИНС? Изобщо отразява ли този модул информацията автоматично, или тя трябва да се задава от съдиите? И да ни разкажете изобщо малко по-подробно за това как работи модулът към настоящия момент, ако имате наблюдения повече от тези, които вече споделихте. Ако нещо не Ви е станало

ясно, ще Ви дам допълнителни разяснения. Пак се извинявам за първия въпрос. Ще го задам и на другите кандидати.

ВЕРА НАЙДЕНОВА: На първо място, по първия зададен от Вас въпрос, искам да кажа, че не считам, че в Районния съд в момента има никакви междуличностни и т.н. конфликти, които да създават проблеми и евентуално да пречат на работата на съда като цяло. Вие може би визирате въпрос от единия от колегите, който беше зададен и към мен, и към другия кандидат на проведеното изслушване. Да, аз съм чувала, че има подадени сигнали от един колега срещу друг. Заявих го и на общото събрание в качеството ми на обикновен, редови магистрат. Аз не съм се запознала по никакъв начин с изложеното в тези сигнали. Пак казвам, считам, че в Районния съд има една много добра атмосфера на работа. По никакъв начин, дори и да има конфликт между отделни колеги (пак казвам, аз не съм запозната) това нещо не се отразява на работата на съда като институция и като цяло.

По отношение на това дали има други проблеми. Според мен, аз казах, това е усещането за неравномерна натовареност, но това е въпрос, който е разискван много пъти. Във всички съдилища според мен, в които има разделение на гражданско и наказателно отделение, този въпрос за неравномерната натовареност съществува. И честно Ви казвам, аз не виждам конкретно някакво разрешение на този проблем освен тези, които посочих и пред вас конкретно за нашия съд - това е връщането на колега от отпуск, съответно разпределянето ѝ в гражданска колегия. За мен най-удачно би било въвеждането на концепцията за централизирано разпределение на делата, която във всички случаи ще уравни натоварването между граждански и наказателни съдии. Надявам се,

съм приключила с отговора на първия Ви въпрос за проблемите в съда.

По отношение на модула за натовареност в Единната информационна система. Аз посочих конкретни дела, по които, както казвам - значи, на нас ни бяха раздадени едни таблички, съответно какъв акт по движението на делото каква тежест носи в определяне на това крайно максимално число на натовареност. В случая разпореждането - „разпореждане или определение“, така е написано, по чл. 131, носи тежест 15%. Делата, които ви изброих - сигурна съм, че има и повече, просто в момента не мога да се сетя за други - при тях нямаме изпращане на разпореждане. Значи ние директно имаме следващия акт, който е разпореждане или определение за насрочване, което ти дава следващите мисля, че 20%. Но така или иначе ние разпореждане по чл. 131 нямаме и това автоматично снижава това максимално число с 15%.

По отношение на другия Ваш въпрос - дали се отразяват автоматично тези дейности, които извършваме. Автоматично системата не ни разпознава, така да кажа, акта, ние си избираме. Примерно пишем „разпореждане по чл. 131“, вкарваме го, даваме резултат от заседанието и си избираме. След това вече отиваме примерно (пропускам тези дребните актове по движение на делото - разпореждане, определение и т.н.), стигаме до момента, говоря за гражданските дела, тъй като аз разглеждам граждански дела и нямам по-обстояен поглед върху наказателните, стигаме до следващата, отбелязвам следващия акт, който ни дава тежест в делата - това е определението за насрочване, след това протокол от съдебното заседание, и след това вече вписваме съдебно решение. Когато се наложи извършването на допълнителна дейност

- това е например освобождаване от държавна такса, произнасяне по искане за обезпечение, произнасяне на определения по привременни мерки, когато има такава. Честно да си призная, мина един известен период от време, преди на съдиите да ни бъде обяснено, че ние може да вкарваме и да даваме допълнителна тежест на тези странични актове, които не са ни в основното движение на делото, и всъщност в началото не сме ги задавали като допълнителна дейност. Може би месец и половина след повторното въвеждане на Единната информационна система на съдилищата, което при нас беше от 1-ви януари, може би месец, месец и половина мина, преди да ни се обясни, че когато постановяваме определения по привременни мерки, има начин ние да го отбележим в системата, т.е. системата сама не го е улавяла, така да кажа, и ние сами трябваше, след като сме го вкарали като акт било то за освобождаване от държавна такса, привременни мерки, обезпечение и т.н., ние влизаме в едно отделно панелче и трябва да го отбележим като допълнителна дейност, което съответно ни е давало и допълнителна натовареност.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви!

Госпожо Дишева, изчерпах се въпросите.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Много удовлетворително. Благодаря! Разбрала е колегата въпроса и отговори. Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Керелска, заповядайте!

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Здравейте, колега Найденова!

Доста Ви поразпитахме, надявам се да не сте се уморила да отговаряте на нашите въпроси. Същевременно обратната информация, която получаваме чрез Вашите отговори, е

изключително важна за нас и считам, че това е общото мнение на всички колеги, които присъстват на настоящото изслушване.

Моят въпрос е донякъде свързан с първия въпрос на г-жа Дишева. Направи ми впечатление това, че Вие сте член на Етичната комисия към Районен съд-Плевен. Това сте го заявила в отговорите, които сте дала на въпросите, зададени от БИПИ. Казвате, че всъщност пред вашата комисия не са постъпвали сигнали, не сте разглеждали такива. Същевременно и в концепцията, и преди малко заявихте, че обстановката в Районен съд-Плевен е спокойна. Но аз искам да Ви кажа, че преди известно време в Етичната комисия на Съдийската колегия постъпи доста тревожен сигнал от Вашия колега съдия Валери Цветанов. Доколкото разбирам и от протокола на Общото събрание, той е най-старшият съдия в Районен съд-Плевен, бивш председател на Районен съд-Плевен, там той поставяше сериозни въпроси. Сега ще цитирам малко по памет. Първият и един от основните въпроси беше за съществуваща неравнопоставеност на колегите съдии в Районен съд-Плевен, за привилегировано положение на някои от тях, свързано с неидване на работа и т.н. Другият съществен въпрос беше по отношение на това, че ръководството години наред не е предприемало никакви мерки във връзка с проблемите, свързани с охраната на труда, задължителните медицински прегледи на съдиите и т.н. Бихте ли отговорила, и какво е Вашето мнение във връзка с тези твърдения на Вашия колега Цветанов? Вие не сте имали възможност като комисия да отговорите, защото според Правилата за работа на етичните комисии, действащи към органите на съдебната власт, ние изпратихме сигнала за разглеждане на Комисията по

професионална етика към Окръжен съд-Плевен. Това е първият ми въпрос.

И във връзка с Вашето твърдение за спокойна обстановка и колегиални отношения на мен лично ми направи симптоматично впечатление обстоятелството, че доста трудно сте избрали председателстващ на Общото събрание, на което кандидатите за заемане на длъжността „председател“ са били изслушвани. Считате ли, че това е израз на някакво отношение от страна на колегите, или пък се дължи на други фактори? Надявам се да не съм Ви затруднила с въпросите.

ВЕРА НАЙДЕНОВА: Благодаря, госпожо Керелска.

На първо място, по отношение на данните, които са изнесени в сигнал на колегата Цветанов, аз пак казвам: аз не съм се запознавала по никакъв начин с този сигнал. Считам обаче, че ако е имало данни, Вие сте предприели необходимите мерки, изпратили сте сигнала на компетентната комисия, която трябва да се произнесе. Мисля, че към настоящия момент няма никакво решение. Не съм аз човекът, който трябва в настоящата ми позиция да каже има ли колеги, които са в някакво привилегировано положение, които не идват на работа, други, които идват и така нататък.

По отношение на голяма част от другите въпроси, които колегата Цветанов е засегнал - на нас ни беше изпратено едно писмо, и ни беше сведено до знанието от главния инспектор госпожа Точкова във връзка с едни такива отправени препоръки. Мога да кажа, че към настоящия момент, аз на практика оттам съм се запознала, така да се каже, косвено със съдържашото се в сигнала. Към настоящия момент има изработени правила,

осигурени са, извършени са тези медицински прегледи, така че мисля, че голяма част от нещата, които той ги е посочил вече не съществуват като проблем.

По отношение обстоятелството, че доста трудно си избрахме председател на събранието - аз мога да кажа, че в никакъв случай това не е свързано с никакви междуличностни отношения или нежелание на някой от колегите да поеме отговорност. Всеки един от колегите, който се изправи заяви своите мотиви защо не желае да председателства събранието. Ако нещо още мога да допълня, моля.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Тоест, категорично считате, че това не е израз на някакъв своеобразен бойкот, защото може и така да се тълкува, според мен.

ВЕРА НАЙДЕНОВА: Категорично моля само да съобразите обстоятелството, че събранието ни беше проведено в петъчен ден, след обяд, когато много малка част от колегите са настроени не за събрание, а изобщо работно.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Колеги, други въпроси към първия кандидат?

Господин Чолаков, заповядайте.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Здравейте, колега! Аз също много внимателно изслушах Вашето изложение. Прочел съм и концепцията, и изслушването, което беше в Районен съд-Плевен. Само да уточня, че всъщност колега Керелска освен в Етична комисия, ние и в Съдийската колегия се занимавахме с този проблем, ако си спомняте. Съответно там имаше наведени твърдения във връзка с нарушения не само в Районен съд-Плевен, но и в Административен съд-Плевен и в Окръжен съд-Плевен. Ако

си спомняте, тогава ги изпратихме на съответните етични комисии. Даже виждам, че и нашата Етична комисия също се е занимавала с този проблем по сигнал на колегата Валери Цветанов.

Аз искам да питам: имах преди известно време информация, че доста неоснователно отводи се правят от различни състави на Плевенския районен съд. С този проблем няма как да не сте запознати, колега.

Знам, че е много трудно контролирането и реагирането на тези отводи, но всички знаем колко е неприятно, когато без причина, без очевидна причина колега си прави отвод най-вече от проблемни дела. Вие как виждате съответното преодоляване на този проблем? Какви мерки бихте предприели, които са допустими, разбира се, без да се навлиза във вътрешното убеждение и независимостта на съответния магистрат? Това е първият ми въпрос.

Втори въпрос: как бихте реагирали, ако Вие вече сте председател на този съд и колега съответно направи оплакване или без значение как се нарича това, защото виждам, че колегата Цветанов пише сигнали, ако с такъв сигнал Вие бъдете сезирана от един колега против друг колега?

И третият ми въпрос е: така или иначе, Вие сте граждански съдия. Нали не бъркам, колега? Да, Вие си имате погорни инстанции и административен съд по определен вид дела, и окръжен съд. Как виждате отношенията между тези институции във връзка с преодоляване на противоречива практика, пак без да се навлиза в независимостта на всеки съдия при постановяване на своя съдебен акт? Благодаря Ви предварително за отговорите.

ВЕРА НАЙДЕНОВА: Благодаря на господин Чолаков.

На първо място, така както ми зададохте въпросите, е въпросът за отводите. Многократно съм го заявявала и това е видно от всичките справки, които ние ежегодно изпращаме до Инспектората на Висшия съдебен съвет и до окръжен съд, че в гражданската колегия, смело мога да го заявя, проблем с отводите нямаме. Макар и незначителен, според мен, такъв проблем все още съществува в наказателна колегия, но със сигурност не е с мащабите, които бяха преди четири-пет години и които мащаби наложиха нашият съд да бъде, така да се каже, под наблюдение по отношение на тези отводи.

Ние сме предприели мерки за намаляването на отводите. През три месеца провеждаме събрания, на които се обсъждат всички постановени през предходните три месеца отводи както от гражданска, така и от наказателна колегия, като държа да отбележа, че ние коментираме отводите, които са по т. нар. „други обстоятелства“ - чл. 22, ал. 1, т. 6 от Гражданския процесуален кодекс и чл. 29, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс.

Считам, че колегите, така или иначе, малко са се самодисциплинирали и в течение на времето проблемът с отводите ще бъде окончателно решен и в наказателна колегия, а иначе, пак казвам, ние си провеждаме на три месеца събрания, приели сме решение в етичното становище, което се изготвя при атестиране на магистрата да се вписват установените за периода на атестация пет години отводи. Постоянно се говори между колегите, че в края на краищата един такъв отвод без посочване на ясна мотивировка на практика създава неприятно усещане у колегите, които се чувстват по-натоварени. Той действително ги натоварва. Създава се неприятно усещане у самите страни.

По отношение на втория Ви въпрос: как бих реагирала на един такъв сигнал от колега срещу друг колега? Пак казвам, от позицията на административен ръководител бих се запознала много внимателно с този сигнал. От позицията на граждански съдия - може би ще ги извикам двамата колеги и ще се опитам да съм медиатор, каквото постоянно правим в залата.

Ролята на административния ръководител в една такава ситуация е много ограничена, според мен, както и възможностите за реакция. Съответно единият път за реакция, това е да се изпрати на горестоящата етична комисия - в случая, на Окръжен съд-Плевен, и другото, колкото и да ми е неприятно да го заявя, аз го казах категорично и на общото събрание, ако са налице данни за престъпление, сигналът следва да се препрати на компетентните органи.

По отношение на въпроса Ви за връзките с горните инстанции - многократно аз казах, че голяма част от моите идеи се препокриват с идеите на другите двама кандидати. Всички сме го заложили като идея това - за осъществяване на общи срещи, събрания с горестоящите инстанции, с органите на прокуратурата и така нататък, специално със съдиите от горестоящия съд. Считам, че ние можем да се ограничим обаче до едно организиране, обобщаване, коментиране, но в никакъв случай не може да се вземат никакви ясни, конкретни решения - това дело така ще се реши, другото дело ще се реши по друг начин. В края на краищата, имаме вътрешно съдийско убеждение, което не може да бъде пренебрегнато и преодоляно по никакъв начин, тоест ние можем да се събираме, предполагам, че ще се събираме, живот и здраве, като отпаднат тези ограничителни мерки. На тези срещи ще може само

да се обсъжда, коментира, всеки ще се опитва да си аргументира позицията, ако има такива различни позиции. В никакъв случай, си мисля, че няма как да постигнем едно такова пълно единодушие по проблемни въпроси.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Благодаря Ви, колега, за отговора.

ЛОЗАН ПАНОВ: Други въпроси към първия кандидат?
Няма други въпроси.

Ще Ви помоля да изчакате отвън.

(Вера Найденова излиза от залата.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Нека поканим втория кандидат и това е Светослава Цонева.

(Светослава Цонева влиза в залата.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте!

СВЕТОСЛАВА ЦОНЕВА: Господин Председател,
здравейте!

Уважаеми членове на Съвета, здравейте!

Позволете да Ви се представя: аз се казвам Светослава Цонева и понастоящем изпълнявам функциите административен ръководител на Плевенски районен съд, считано от 28 октомври 2019 г.

Запознати сте с моята концепция, запознати сте с моя професионален път дотук, който е 20 години в системата, в органа на съдебната власт - Районен съд-Плевен.

Това, което искам да споделя с Вас днес няма да бъде преповтаряне на цифри, чисто статистически, за дейността на Районен съд-Плевен, която статистика е предоставена в отчетния

доклад за дейността ни през 2020 г. Може би трябва само на отделни неща, на отделни параметри да обърна внимание, да заостря Вашето внимание, защото смятам, че през миналата година и по времето, когато изпълнявах функциите административен ръководител на Районен съд-Плевен, качеството и сročността на работа се запазиха, което е много важно в един орган на съдебната власт.

За статистиката е хубаво и смятам да спомена, че за 3-месечен срок Плевенският районен съд е решил повече от 75% от наказателните дела, при гражданските дела те са 93%. Това са делата, приключени в 3-месечен срок.

Смятам, че през изминалата година и качеството на работа беше добро, за което свидетелстват и резултатите от инстанционния контрол. Те са описани отново много подробно в отчетния доклад, който е предоставен на Вашето внимание в съответния срок.

Бих искала на този етап да Ви запозная с моята мотивация да се явя днес пред Вас. Общо казано, тя е изписана в началото на моята концепция. Реших да явя пред Вас и да кандидатствам за тази длъжност, тъй като това налагат професионалният и житейският ми опит, който имам до този момент. Смятам - доста дълъг вече професионален опит в органа на съдебната власт, какъвто е Районен съд-Плевен. За времето, през което изпълнявах функциите административен ръководител на съда, се наложи да се справя с много предизвикателства, които естествено се преодоляваха не само благодарение на моите усилия, а благодарение на целия екип, състава - съдийски, магистратски, на Районен съд-Плевен, както и на служителите.

През изминалата година, въпреки наложените ни предизвикателства във връзка с пандемията от COVID-19, въпреки всичко, ние успяхме да свършим доста от пропуснатото в нашата чисто организационна работа. Тук е моментът да отбележа, че смятам, че в Районен съд-Плевен е установена една много добра организация на работа, правилата за работа във всяка една от службите са ясни и оттук нататък, ако нещо трябва да се подобрява, трябва само да се надгражда на основание на тези правила.

Във връзка с казаното преди малко от мен за това какво успяхме да свършим през изминалата година, чисто организационно като част от работата, е - направихме необходимото за осигуряване на безопасни условия на труд на всички магистрати и служители. Въпреки нетрадиционната обстановка на работа, в която бяхме принудени да работим, ние все пак успяхме и организирахме няколко поредни общи събрания и говоря за общи събрания преди започването на пандемията, в хода на които обсъдихме много важни въпроси като нашата натовареност, нашето разпределение по отделения, което е и понастоящем в районния съд - в гражданско и наказателно отделение, обсъдихме моята натовареност като изпълняващ функциите административен ръководител на районен съд. Също взехме и решение относно натовареността на колегата, а тя е колега от гражданско отделение, на която благодаря. Тя от много дълго време се занимава с разпределението на граждански дела, с което ми помага изключително много.

Друго, което искам да споделя с Вас, е, че през отчетната година, въпреки малкия спад в нашата натовареност аз считам, че все пак Районен съд-Плевен с оглед и на измененията, които настъпиха, и попълненията в числения състав на магистратския

състав по-скоро, ние сме вече 26 магистрати, въпреки малката натовареност, особено с това увеличение на нашия щат смятам, че имаме нужда от служители, с които да работим. Какво имам предвид?

С Ваше решение от миналата година следователно беше взета бройката за съдебен секретар, беше прекратена процедурата, която отпочнахме за деловодител. Липсата на тези два щата се отразява на работата. Тази липса и негативното отражение на липсата най-много се усети по време на пандемията, когато изводимо от всичко, което се случваше около нас, много от служителите боледуваха, това наложи често да бъдат заменяни, да се разменят дежурства при условията на взаимопомощ, преназначаване на служители от една длъжност на друга, да търсим начини ние да работим нормално и в нормален ритъм.

Въпреки тези предизвикателства смятам, че се справихме добре. Отново обръщам внимание, че въпреки намалената ни натовареност като районен съд смятам, че нашият орган на съдебната власт трябва да бъде обезпечен с поне още двама служители. Това е един въпрос, който много често моите колеги поставят на обсъждане по време на провеждане на нашите общи събрания. Този въпрос беше поставен и от колегата Цветанов и ми беше поставен по време на проведеното изслушване пред съдиите от общото събрание на Районен съд-Плевен.

Както вече споменах, всичко в работата на Районен съд-Плевен считам, че до настоящия момент е финализирано и се движи с нормален ритъм. Повтарям, че има установени правила, благодарение на които работата върви по изключително добър

начин. Благодарение на усилията на всички ни - магистрати и служители, можем да се похвалим с едни добри резултати.

Това, в което смятам, че оттук нататък трябва да вложи усилията си, ако ме изберете за административен ръководител, гласувате ми това доверие, това, което смятам, че оттук нататък трябва да се направи е по-скоро да се донадгради част от така създадената вече добра организация. Какво имам предвид?

Моя констатация е, че вътрешните правила, които съществуват, не са толкова подробни относно начина на избор, на определяне на възнаграждения на съдебните заседатели, не са толкова ясни и в достатъчна степен правилата за възнагражденията при явяване на свидетели, пътни, командировъчни. Има нужда и от актуализиране на правилата за случайно разпределение на делата и то с цел актуализирането им с ЕИСС. Иначе тези правила съществуват в Районен съд-Плевен за случайно разпределение на делата. Този принцип се спазва изключително стриктно.

Спазва се добре създадената организация на работа като дежурства, като съдебни заседания. Всички служби в нашия съд смятам, че работят много добре. Службата ни „Регистратура“ от техническа гледна точка на районен съд е оборудвана много добре. Регистратурата е оборудвана с необходимите високоскоростни скенери, разполагаме навсякъде с необходимите принтери, разполагаме с необходимата техника за нормалната работа, както на колегите съдии в отделните кабинети, така и на служителите в отделните деловодства.

Смятам, че има какво още да се желае за повишаване качеството на работата на районния съд. На последното отчетно събрание за 2020 г. на Окръжен съд-Плевен, което проведохме, аз

там присъствах, стана дума и мой колега сподели своето мнение, че според резултатите в доклада има отлив в качеството в правораздавателната дейност на Районен съд-Плевен, що се отнася до актовете, постановявани от наказателно отделение.

Аз лично не споделям мнението на колегата. Данните, които съм описала подробно в доклада, съпоставени с предишни години, според мен, сочат за запазване нивото на качество на работа в наказателно отделение, за което свидетелстват и чисто статистическите данни относно броя на потвърдените съдебни актове по отделните видове наказателни дела.

Проблем, който имаме понастоящем - смятаме, че липсва еднаква практика по определени въпроси по приложението на закона и то отново в наказателно отделение. Този въпрос също е поставян нееднократно на общи събрания. Смятам, че за да се отстрани този проблем, би трябвало да инициираме срещи с представители на окръжния съд, на административния съд, за да можем да обменим чисто теоретично своите мисли и евентуално да се знае общото мнение, което естествено не е задължително. Никой магистрат не може да бъде задължен да следва нечие друго мнение, но това би било добра основа да се инициира съответно и сезиране на компетентния в случая орган, който смятам, че е върховният съд, за да се издаде и съответното тълкувателно решение по въпросите, които будят противоречива практика в нашата работа с цел уеднаквяване на практиката в районния съд.

Това, което накрая исках да споделя в своето изложение към Вас, като отново казвам: смятам, че не трябва да повтарям всичко, което съм написала в доклада като статистика. Това, което съм написала в своята концепция, аз го подкрепям напълно. Много

важно е да се работи в нормална, спокойна среда. Смятам, че бих могла да допринеса точно това да се случи в Районен съд-Плевен. Всички колеги в районния съд ме познават от 2000 г., когато започнах работа в районния съд. Оттогава ме познават и служителите, познавам и аз тях. Смятам, че мога да намеря подход към всеки един от тях, конкретно за служителите, за да бъде мотивиран да работи. Що се отнася до отношенията ми с колегите, винаги съм държала на това отношенията да се градят на основата на уважение, взаимно зачитане, на независимостта и личното мнение на другия.

Готова съм да се изправя пред следващите предизвикателства, които по всяка вероятност ще ми поднесе длъжността „административен ръководител“ на Районен съд-Плевен. Готова съм да се справим с проблемите, така както смятам, че до момента, така както ми бе възложено от Вас да изпълнявам функциите за административен ръководител, успях да се справя с проблемите и ситуациите, в които ежедневието и работата ми поставяше, естествено не сама, благодарение на всички хора около мен - и служители, и специализирана, и обща администрация, полагат неимоверни усилия и проявяват разбиране в името на това да се запази нормалният ритъм на работа и да се работи наистина качествено и спокойно.

Това е, което имах да Ви кажа. Благодаря Ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Цонева.

Уважаеми колеги, моля Ви за въпроси към втория кандидат. Заповядайте за Вашите въпроси.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви.

Аз имам един въпрос към колегата Цонева във връзка с това, което е отразено в нейната концепция, че цел, ако ѝ бъде гласувано доверие и бъде избрана за председател на Районен съд-Плевен, ще бъде подобряване на междуинституционалните отношения и по-конкретно като мярка в тази посока е посочила срещи с представители на прокуратурата, адвокатурата, социалните служби. Въпросът ми в тази посока е повече конкретика да внесете и да обясните какъв ще бъде предметът на тези срещи, за да се подобрят тези междуинституционални отношения и каква, разбира се, е целта им.

Другото, което искам да поставя като въпрос е въпросът, който зададох и на колегата Найденов: считате ли, че съществува проблем с неравномерната натовареност в Районен съд-Плевен и като административен ръководител какво бихте направили, за да бъде преодоляна, ако считате, че я има?

СВЕТОСЛАВА ЦОНЕВА: Благодаря Ви, колега Пашкунова.

На така зададения от Вас първи въпрос отговарям по следния начин - действително в моята концепция, чисто като словесно изразяване фигурира диалогът между отделните институции. Бих искала да внеса едно уточнение.

Държейки именно сметка за принципа за разделение на властите, бих искала да уверя всички Ви, че много добре знам какво означава това и в кариерата си до момента съм го отстоявала. По никакъв начин не съм подлагала на съмнение това, че независимостта на отделните власти е важна за върховенството на закона. Неправилно употребена е от мен думата „диалог“, по-скоро неточно употребена. Това, което съм имала предвид, е, че следва

да се търси подобряване на комуникацията в чисто организационен смисъл, а именно за ускоряване на връзката между отделните институции, тогава когато такава връзка е необходима за чисто техническото обслужване на отделните производства, като имам предвид най-елементарното - призоваването, размяната на книжа. И пак подчертавам, относно целта в плана на моята концепция, която съм изложила, че за мен е много важно районният съд като институция да има добри отношения с останалите институции, основаващи се на взаимно уважение. Това мога да отговоря на така зададения от Вас първи въпрос.

Относно втория зададен от Вас въпрос - статистическите данни, които са заложи в нашия отчетен доклад за миналата година действително бележат известна разлика в натоварването между колегите в отделните отделения, натоварвания между гражданско и наказателно отделение. Наблюденията ми въз основа преценката на всички цифри, които прегледах, когато ми се наложи да напиша доклада, доведоха до извода, който се оформи в мен, е, че по-голямата натовареност на колегите в гражданско отделение се обосновава от много по-големия по традиция, както всяка година, брой на производствата като вид частно-граждански, производства по чл. 410 и чл. 417 от Гражданския процесуален кодекс.

Несъмнен факт е, че по щат съдиите в гражданско отделение в Районен съд-Плевен са 15, но на практика правораздават 11 съдии, което прави средно месечно действителни постъпления от около 54 дела, решенията мисля, че се движеха в същите граници.

Наказателните съдии сме 11. Нашите постъпления и спрямо решените и разгледаните дела, разликата е драстична. Нашите дела са между 18 и 20 дела.

Дали е неравномерно натоварването според мен? Не трябва да се изчислява единствено на база и преценка на статистическите данни и цифри. Трябва да се държи, според мен, сметка и за спецификата на отделните производства, които разглеждат гражданските и наказателните съдии. Работата на всеки от колегите в Районен съд-Плевен е изключително отговорна. Всяка има своите специфики. Тук отчитам това, че въпреки по-голямото постъпление, по-големия брой на разгледани и свършени дела при гражданските съдии, по-голяма част от производствата, според мен, които колегите разглеждат в гражданско отделение приключват в закрито съдебно заседание. За разлика от тях, съдиите от наказателно отделение полагат своя труд изключително в съдебната зала. Производствата, които изискват нашето произнасяне в закрито съдебно заседание, казвам „нашето“, защото пропуснах да кажа, че 20 години аз се занимавам с наказателни дела, повечето от производствата се развиват в съдебната зала, изискват призоваване на страни. Малко са тези, които изискват произнасяне в закрито заседание. Това е на фона на установения ритъм на графици за дежурства в Районен съд-Плевен. Какво имам предвид?

В Районен съд-Плевен гражданските съдии дежурят въз основа на определения график два път в седмицата - един наказателен съдия дежури четири пъти в месеца, един наказателен съдия дежури и в събота, и в неделя. Наказателният съдия остава и

след 17,00 ч. на работа, и по празнични дни откликва и когато е необходимо - работи.

От тази гледна точка, съпоставяйки спецификата на работа на всеки от колегите като материя в гражданско и в наказателно отделение, аз смятам, че на фона на общата натовареност, която отчитаме през миналата година, натоварването в колегиите не е неравномерно. Това е, което мога да отговоря на Вашия въпрос. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Заповядайте за въпроси.

Госпожа Имова, след това госпожа Дишева.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Съдия Цонева, аз бих искала да Ви върна пак към въпросите, които бяха задавани на колегата преди Вас, а именно - едно от основните предизвикателства пред съдилищата в страната, е въвеждането на единната информационна система. Многообразието на модулите, сред които действа системата, изисква доброто познаване на системата. Един от модулите, който в съществена степен отчита работата на съдиите, е този, отчитайки натовареността. Връщам Ви към тази тема, за да разбере Вашия опит.

От 1 януари тази година се възобнови работата на ЕИСС и в Плевенския районен съд. Какво бихте казала за отчитане на натовареността в рамките на този действащ модул? И по-конкретно - как се отчита натовареността по наказателните дела, защото чухме, че в някои аспекти част от гражданските производства не намират отражение при отчитането на тежестта на отделните процесуални действия? Същото ли важи за наказателните дела? Има ли процедури, които са останали неотчетени, не въведени в

модула за натовареност по отношение наказателните производства? Това е моят въпрос.

СВЕТОСЛАВА ЦОНЕВА: Благодаря Ви.

Относно ЕИСС и работата в Районен съд-Плевен, миналата година, мисля, че месец август беше, за първи път се сблъскахме с ЕИСС. В началото на тази година започнахме основно да работим с единната информационна система.

Като цяло започването на експлоатирането на тази система беше предизвикателство за всички ни, за магистрати, за служители. Няма да крия от Вас, че в самото начало беше един изключителен шок, но с времето, опознавайки възможностите, които предоставя единната информационна система, започнахме да навлизаме в работата и все по-лесно е понастоящем отразяването на отделните производства и събития в единната информационна система, все по-лесно е за деловодителите, за секретарите, които пък отразяват и вписват в съдебните протоколи от проведените съдебни заседания. Все по-лесно е и за нас, магистратите, които трябва да впишем, в крайна сметка крайния резултат от своята дейност.

Относно наказателните дела - нямам наблюдения, поне нямам точни наблюдения за това да остават извън обхвата на отчитане като натовареност някои отделни наказателни производства, както и по граждански дела. Налага се обаче, знаете, там има една отметка в съответния модул, да се направи съответната отметка, за да може да бъде отчетена и натовареността. Това, според мен, не е дотам добре измислено като функционалност, защото изисква допълнително въвеждане на

данни, отнема време. Понякога и бързината на работа, извършването на това действие се пропуска. Благодаря Ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Госпожо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Съдия Цонева, аз ще задам същия въпрос, който вече обещах да Ви задам, и който зададох и на другия кандидат, който преди малко изслушвахме. Въпросът е свързан с това дали освен твърдяната неравномерна натовареност между гражданските и наказателните съдии, казвам „твърдяната“, защото Вие преди малко аргументирахте защо според Вас тя не е налице, та освен този проблем Вие идентифицирате ли друг проблем в районния съд, какъв е той и какъв способ, какъв начин смятате да приложите, за да бъде преодолян?

Повтарям това, не знам дали сте ни слушала с предишния колега, когато говорихме. Задавам този въпрос, за да не стигнем ние - Съдийската колегия, днес до избор на председател на съда, без всъщност да сме наясно, поне доколкото ни позволяват възможностите, какво се случва в съда, образно казано, какви проблеми има и евентуално ние да приемем дали бихме могли да съдействаме по някакъв начин за тяхното разрешаване. Разбира се, ако желаете - отговорете на този въпрос. Давам си сметка, че той създава опасност да засегнете и конкретни съдии, конкретни обстоятелства, така че - както прецените.

Следващите ми въпроси са свързани, дори по-скоро са обусловени от това, че Вие имате едни зададени въпроси, и на тримата кандидати от Българския институт за правни инициативи, на които Вие не сте отговорила. Поне не виждам отговори, качени в

нашите материали. Нали нямате писмени отговори? Да. На някои от тях Вие вече отговорихте, бяха Ви зададени.

Аз искам да Ви обърна внимание на първия въпрос и на частта от петия въпрос, на която не отговорихте. Ще поясня какво имам предвид.

Първият въпрос е свързан с Вашето становище относно приложението на Модел 4, който беше приет от Съдийската колегия, след това и от Пленума на Висшия съдебен съвет за реформа на съдебната карта.

Въпрос 5 е свързан с единната информационна система на съдилищата и казвам: отговорете на частта, на която не отговорихте, защото Вие преди малко разисквахте по модула за натовареност. Да дадете информация пред Съдийската колегия, уточнявам, по този въпрос за начина, по който Вие считате, че действа системата, без да е необходимо да повтаряте това, което вече казахте. Задавам Ви този въпрос, за да получим ние информация, доколкото съдът вече четвърти месец работи, отделно от това по някои от делата работи отдавна, доколкото се чу - от миналата година.

И още един въпрос имам, за който пък информацията съм взела от обсъждането на общото събрание във връзка с командироване на съдии от Районен съд-Плевен, както относно това, което се е случило до момента, настоящата ситуация и евентуално тази практика в бъдеще по такива въпроси.

Известно е, че районните съдилища, както тук един колега образно се изразява, са донор на съдии към всички други съдилища. Макар да не ни харесва този израз, той някак си илюстрира това, което на практика се случва. Въпросът ми е -

първо, не можах да разбера дали Вие сте давала, докато сте била изпълняващ функциите административен ръководител, дали сте давала съгласие за такива командирования, но за в бъдещата Ви практика, ако бъдете избрана за административен ръководител? От какво ще се водите, когато административен ръководител на друг съд поиска от Вас съгласие за командироване на съдия? Това е първата част на въпроса.

Тук, моля Ви, нямам предвид законовите изисквания. Те са известни на всички. Какво Вие ще слагате на кантара, за да прецените дали да дадете такова съгласие, освен формалните изисквания.

Следващата част от този въпрос е: какво трябва да се случи, според Вас, какви обстоятелства да са налице, за да направите искане за откомандироване на съдия, за който вече е дадено съгласие и той е командирован в друг орган на съдебна власт? Нямам предвид конкретна ситуация. Разбира се, ако искате говорете и за конкретни ситуации, а по принцип, защото - повтарям, на общото събрание са обсъждани тези въпроси, оставам аз с впечатление от изказванията, че съществува някакъв проблем в съда във връзка с това командироване, затова Ви задавам и този въпрос.

Ако имате нужда от допълнителни пояснения по всеки от въпросите, ще Ви ги давам.

СВЕТОСЛАВА ЦОНЕВА: Благодаря.

Въпросите бяха повече. Дано да успея да се събера и да отговоря на всички. Ще ме подсещате, ако забравя нещо.

Най-лесно ще ми е да започна отзад напред - по повод на командироването на съдии. Наистина в нашия съд от известно

време се дискутира този проблем, защото имаме трима магистрати, които са командирани в други органи на съдебната власт. Част от въпроса Ви беше дали съм давала своето съгласие по времето, докато съм изпълнявала функциите административен ръководител за тяхното командироване - не, не съм давала такова съгласие, тъй като физически на практика това командироване на тримата колеги се случи много преди 28 октомври 2019 г., когато аз всъщност поех да изпълнявам длъжността „административен ръководител“. Беше ми възложено и го правех до настоящем.

Наистина, сред колегите в Районен съд-Плевен понастоящем, как да се изразя по-точно, съществува известно напрежение именно по повод на това, че нашият съдийски състав не е попълнен, не е в пълния си щат, което според някои колеги пречи на нормалния ритъм на работата. Не съм чула това изказване от колеги от гражданска колегия, които биха били най-засегнати в случая и би трябвало да изразят явно своето становище, от тях не съм го чула явно и директно. От други колеги е, но, както и да е, това от дълго време се коментира в районния съд.

Както споделих в изложението си преди малко или като отговор на въпрос, който вече ми беше зададен, аз не смятам, че натовареността понастоящем на съдиите от гражданско отделение, такава каквато е, като специфика на работа и като цифри по някакъв начин е проблем, налагащ откомандироването на другите колеги, които понастоящем правораздават в други органи на съдебната власт.

В бъдещата ми работа, ако ми бъде възложена работата да бъда административен ръководител на районния съд, бих предприела необходимите действия по закон за откомандироването

на съдии, тогава когато действително натовареността е несъизмерима между колегите от гражданско, наказателно отделение и прави работата им непосилна.

Нещо друго важно искам да кажа - никога не бих си позволила да направя такова нещо преди да обсъдя този въпрос на общо събрание с колегите от Районен съд-Плевен, защото в крайна сметка думата на всички, общото мнение на всички е важно в тези случаи.

Не знам до колко успях да отговоря дотук на въпросите Ви.

Следващият Ви въпрос мисля, че беше свързан с...

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, една малка част. Може ли, господин Панов?

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, просто първата част на този въпрос беше: какви обстоятелства ще вземете предвид, когато друг административен ръководител на съд поиска съгласие от Вас като административен ръководител, ако бъдете избрана, за командироване? Това е етап, който е преди евентуалното командироване.

СВЕТОСЛАВА ЦОНЕВА: Бих взела предвид общата натовареност на съда, конкретно натовареност в гражданско и наказателно отделение, за да мога да направя реална преценка до колко силите на всички, които остават да работят в Районен съд-Плевен ще стигнат, за да се свърши работата качествено и в срок.

Част от Вашия въпрос беше... Извинявайте, подсетете ме.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да Ви подсетя, да.

Първият ми въпрос беше за действителните проблеми в съда, ако такива съществуват и ако можете да обясните повече. И другият беше за модел 4.

СВЕТОСЛАВА ЦОНЕВА: Действителните проблеми в съда - моето лично мнение, е, че проблемите на Районен съд-Плевен са чисто от технически и организационен характер. Какво имам предвид?

Имаме нужда за правилното и нормално функциониране на органа на съдебната власт, както споменах вече, попълване на щата с още двама служители, които наистина са много необходими на районния съд, за да може нашата работа да тече нормално. Ние понастоящем сме поставени в ситуация, в която деловодители работят с по два, с по три състава, някои с по четири състава. Секретарите работят с по два състава, въпреки установения принцип за екипност - деловодител, секретар и магистрат. Сега, в конкретния момент, се налага секретари, които работят с граждански съдии, се налага да работят със съдии и от наказателно отделение, както и обратното. Това е изключително натоварване за секретарите, които, работейки всеки ден в съдебната зала и то с различна материя, започват да бъркат и да се натоварват прекомерно.

Единият от проблемите на районния съд е това - да се дообезпечи щатът на служителите, защото съобразявайки съотношението между магистрати и служители в страната, Районен съд-Плевен се намира доста надолу в класацията. Смятам, че трябва да бъдем обезпечени със служители.

Друг проблем, който имаме, е чисто материален, но той е свързан с нормалната работа. Трябва да направим така, че да

намерим място на бюро „Съдимост“ и къде да се помещава физически нашият архив, който вече не се вмести в помещенията, които са отредени за тази дейност. Имаме нужда от допълнителни средства за това, от една страна, от друга страна, диалог с председателя на окръжния съд, за да видим как заедно можем да решим проблема - помещавайки се в една съдебна сграда, как можем да осигурим по-добри условия на нашите служители, деловодители и секретари, които работят по четирима, по пет, а секретарите са и по шест в стая. Това, според мен, са важните неща, които обезпечават нормалната организация и ритъм на работа.

Други сериозни проблеми от материално-техническа гледна точка и кадрово обезпечаване смятам, че на този етап Районен съд-Плевен няма.

За да отговоря, макар и кратко, на останалата част от Вашия въпрос дали има други проблеми, аз случайно чух част от изложението на колежата Найденова преди мен в тази връзка на зададения ми въпрос. Имаше период от време в Районен съд-Плевен, това беше в продължение на няколко месеца, когато действително имаше известно напрежение между отделните колеги, провокирани от определени, да ги нарека, събития. Ще ми позволите да не споделям публично тези събития. Аз смятам, че Вие сте запознати, така или иначе, с това, за което говоря. Имаше известно напрежение, което провокира безверие от страна на колегите, доведе до известен хаос в начина на организация на работа и то за кратък период от време, но въпреки всичко те успяха да мобилизират своите сили и да продължат да изпълняват съвестно задълженията си. Повтарям, това беше период от време,

може би преди около година и повече, но твърдя, че от началото на миналата година и до ден днешен напрежение в районния съд няма.

Смятам, че между всички колеги магистрати са установени едни много добри колегиални отношения. Всички проявяваме необходимото уважение един към друг, оказваме си необходимата помощ, когато такава се налага и когато бъде поискана. Лично аз, длъжността, която в момента заемам го предполага, когато някой от колегите е имал нужда от помощ, каквато и да е, винаги съм откликвала. Те могат да го потвърдят. Подхождайки изначално и първо чисто човешки към проблема съм се старала да осигуря по този начин спокойна среда за всички, за да можем да работим спокойно.

Мисля, че остана да отговоря на последния Ви въпрос. Ако пропускам отново нещо, ще Ви моля да ме подсетите. Относно приетия модел 4 за реформа на съдебната карта, моето лично мнение, е, че модел 4 е положителен в насока такава, че дава възможност за израстването на магистратите от първостепенните съдилища в един по-горен съд и то за един, според мен, кратък период от време, така както е предвидено в модела.

От друга страна обаче моето лично мнение, е, че по този начин, така конструиран моделът няма да доведе до практическото намаляване натовареността на първоинстанционните съдилища там, където е необходимо, а напротив. Смятам, че на модела за реформа, по принцип основната цел на тази реформа трябва да бъде именно търсенето на варианти за намаляване натовареността. Не смятам, че посредством модел 4 това може да се постигне.

От друга страна смятам, че ако това е вариантът, който Вие предвиждате за по-бързото кариерно израстване на

магистратите от един орган на съдебната власт в по-горната степен на орган на съдебната власт, критериите за това трябва да са изключително ясно очертани, ясни, не трябва да се базират единствено на прослуженото време като стаж в органа на съдебната власт. Трябва много внимателно и по точни критерии да се преценяват професионалните качества на съответния съдия, неговите нравствени и етични качества, което е много важно, когато човек израства в системата и в крайна сметка допринася за това да се подобри имиджа на съдебната власт. Пък израстването в по-горен съд, според мен, представлява едно признание за една по-добра и дългогодишна работа. Добрата и качествена работа, уменията за това се придобиват именно в първата инстанция, която, знаете, с оглед на установената длъжност понастоящем родова подсъдност, има много шарен кръг от казуси, с които се занимава и които дават възможност на всеки от нас да израсне в професията, да натрупа съответните умения.

Така както четох, че е конструиран моделът, който се предлага, районните съдии ще бъдат лишени от тази възможност да натрупат съответните професионални знания и опит, просто защото ще бъде ограничен кръгът на съдебните производства, с които те ще се занимават. Отивайки в по-горната степен съд, в случая окръжния съд, предизвикателствата там ще бъдат други и ще бъдат свързани, ще налагат притежаването на не само материална компетентност, теоретична компетентност, но и натрупан практически опит и рутина, който съдиите в районния съд трупаме в продължение на годините в съдебната зала. Това е моето лично мнение. Благодаря Ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Уважаеми колеги, въпроси?

Господин Чолаков, заповядайте.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Здравейте, колега.

Преди малко говорихме за противоречивата практика и за нейното уеднаквяване.

Върховният административен съд се е заел с тежката задача да уеднакви противоречивата практика по ЗАНН. Вече има образувани три или четири тълкувателни дела във връзка с този проблем. Лично аз съм изпратил до всички председатели на районен съд искания за становища по всички тълкувателни дела.

Току-що си направих справка и по тези, които вече са минали, тълкувателни дела 1, 5 и 6 от Районен съд-Плевен ние нямаме становище. Особено едното дело е изключително важно. Касае се възможността дали районният съд може да преквалифицира деянието в наказателното постановление, съответно дали и административният съд като касационна инстанция има това правомощие. Това е един изключително важен и спорен въпрос в практиката на административните съдилища.

Та, питанката ми е, колега: Вие като председател, временно изпълняващ, на Районен съд-Плевен защо не организирахте становище от Районен съд-Плевен по тези въпроси? Това е начинът, по който Вие да участвате активно в определено противоречивата практика. Дали това се касае поради липса на организация или поради нежелание от Ваша страна или от страна на колегите в наказателно отделение на Районен съд-Плевен? Това ми е първият въпрос - и по трите дела, които са минали досега няма становище от Районен съд-Плевен. Има становища от две трети районни съдилища, но от Районен съд-Плевен няма, а Районен съд-

Плевен не е малък съд. Той е един от големите районни съдилища. Това е първият ми въпрос.

Вторият ми въпрос, който ще Ви поставя е във връзка с отводите. Питам и Вашия колега преди малко, който беше на изслушване. Разбрах, че отводите касаят наказателно отделение. Там е проблемът - в наказателно отделение. Сигналът, който е при нас и който е разглеждан в Етична комисия на Върховния административен съд касае проблем и твърденията, че от десет наказателни състава проблемът съществува в шест или седем наказателни състава на Районен съд-Плевен. Това така ли е?

Доколкото виждам, имало е проверка от Инспектората във връзка с тези отводи в Районен съд-Плевен. Как виждате Вие начина за преодоляване на този проблем, защото това е наистина проблем? Ако един колега без никакви мотиви си прави отвод, първо, това не е редно. Второ, създава много неприятно усещане както в страните, така и в колегите, които поемат тези дела впоследствие, като разбира се, преодоляването на този проблем по никакъв начин не може да влияе върху независимостта, освен на съответния магистрат по постановяване на своите актове.

И третият проблем, който поставям, аз питам и колегата преди Вас, Вие сте временно изпълняващ длъжността „административен ръководител“. В периода, в който изпълнявахте тази длъжност, имахте ли подадени оплаквания от един колега срещу друг колега? И ако сте имали такива оплаквания, как сте реагирали? И съответно, ако станете административен ръководител и бъдете избрана в момента от Съдийската колегия, как бихте постъпили при такава ситуация? Благодаря Ви предварително.

СВЕТОСЛАВА ЦОНЕВА: Благодаря, господин Чолаков.

По първия Ви въпрос, относно уеднаквяването на практиката и липсата на инициатива от Районен съд-Плевен да се включи във Вашата много добра инициатива, която приветствам, отговарям по следния начин.

Всяко от Вашите предложения до Районен съд-Плевен за уеднаквяване на практиката са надлежно сведени до моето знание. Твърдя, че са сведени и до знанието на всички магистрати в Районен съд-Плевен посредством изпращането им по електронна поща. Казвам Ви истината за това каква е причината да не успея да се организирам лично аз, за да изразя мнението си и да го сведа до Вашето знание. Вярвайте ми, това бяха безкрайните ми ангажименти, свързани с администрирането на Районен съд-Плевен. Чисто физически нямах възможност да се включа във Вашата инициатива, за което много съжалявам, но още веднъж казвам: аз адмирам тази инициатива. Смятам, че е много полезна.

Последно със съдия Димова разговаряхме по телефона преди няколко дни. Тя самата ми обърна внимание за последното тълкувателно решение, което е излязло и което вече е и сведено до знанието на районните съдии.

Още веднъж поднасям извиненията си. Това лично аз да не отправя своето становище до Вас се дължи на моята ангажираност във връзка с чисто административната ни работа. А това защо колегите от Районен съд-Плевен никой от тях е решил да сигнализира мен, да се обединим около нещо или да предложи изготвянето на такова становище от името на районния съд, не мога да Ви дам отговор.

Относно първия Ви въпрос във връзка с...

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Извинявайте, но искането ми е за становище от съответното общо събрание на съда, а не от Вас лично. Въпросът ми беше: свикахте ли общо събрание, взехте ли становище? Защото становищата се формират от общо събрание.

СВЕТОСЛАВА ЦОНЕВА: Отговарям: не съм свикала общо събрание. Миналата година беше изключително трудно свикването на общо събрание. Едва преди около два месеца нашият районен съд направи първите си пионерски стъпки в това да провежда общи събрания чрез видеоконферентна връзка, предвид спецификата на условията за работа, през които минахме. Беше изключително трудно да се рискува с такива начинания, поради което и аз лично не съм го правила.

По повод на втория Ви въпрос, който Вие ми зададохте във връзка с отводите в наказателно отделение. Факт е, че проблем съществува с тези отводи, тогава когато става дума за отводи на основание чл. 29, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс във връзка с... (кратко прекъсване, поради технически проблем)

Сега чувате ли ме? Член 29, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс. Районен съд-Плевен имаше дълги години проблеми в тази насока. Тези проблеми датират, мога да кажа, поне от 2015 г. Оттогава насам регулярно са правени и се правят проверки в Районен съд-Плевен. Последната проверка, която е извършена, естествено по документи, е от аналитично звено на Инспектората към Висшия съдебен съвет. Тази проверка обхваща периода 1 юли 2019 г. - 30 юни 2020 г.

Анализът на аналитичното звено към Инспектората към Висшия съдебен съвет беше предоставен на районния съд. Имах срок, като изпълняващ функциите административен ръководител,

да запозная колегите съдии с резултатите от проверката и констатациите. Това направих на 16 март тази година, когато проведохме и отчетното събрание за дейността на Районен съд-Плевен.

Искам да кажа, че общата констатация на Инспектората в тази насока е, че общият брой на отводите в Районен съд-Плевен по чл. 29, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс за този период, за който вече съобщих, е намалял значително, което е положителна констатация и е отбелязана като такава.

Друго отбелязано като положителна констатация, е, че разпорежданията за отводи в закрито заседание, постановяване от наказателните съдии са далеч по-подробни и мотивирани, което отговаря на нуждите на правораздаването в смисъл, че мотивът на съдията е достатъчно ясен, за да не буди съмнение в причината, поради която се е отвел. Последните резултати и последното наблюдение върху отводите в нашия съд са това, че отводите намаляват и нещата се развиват в положителна посока.

Правим каквото е необходимо. Аз като магистрат не мога пряко да се меса в работата и вътрешното убеждение, на който и да е от колегите ми в неговата работа и да преценявам доколко неговият отвод по конкретно дело е основателен или не, въпреки че за времето, през което бях и.ф. административен ръководител ми се случи и това - да получа молба от мой колега, който пък получил преди това дело на колега с отвод, да смята, че делото е с отвод, който не отговаря на изискванията, че е неправилен, с молба да преразпределя делото. Сблъсках се и с това. Наложих ми се да отговоря на колегата, че няма как да го направя. Той съответно продължи да разглежда съответното производство.

Аз не мога да оказвам влияние по никакъв начин на колегите си. Това, което правим, когато се събираме на общи събрания, да го обсъждаме - правили сме го. От 28 октомври 2019 г. до началото на пандемията сме провели може би четири или пет общи събрания. Това може да се провери. Мога да Ви кажа точния брой, има съответно и съставени протоколи за тези събития. Всеки път коментираме този въпрос. Определяме колеги докладчици, които съответно за конкретния едномесечен период докладват отводите, подлагаме ги на обсъждане.

Конкретните мерки, които сме възприели са ясни, отразяват се отводите на един колега като брой от съответната етична комисия, където се преценява неговата дейност във връзка с едно или друго производство.

Дали съм получавала сигнали от колеги за това, че има неоснователни според него отводи, докато съм и.ф. „административен ръководител“? За това време такъв сигнал за неоснователни отводи аз лично не съм получавала. За това време аз съм получила много други сигнали, чието съдържание не касае настоящите въпроси и ще ми позволите да не споделям с вас сигнали, които касаят колеги, различни събития, но не става дума за отводите. Сезирана съм с много сигнали, които, мога да кажа, част от тях касаеха и лично мен като човек и като магистрат. Това, което направих е - прибрах ги в една папка, отговорих на Етичната комисия на Окръжен съд-Плевен, която поиска от мен моето становище за всяко от конкретните посочени обстоятелства, след което прибрах сигнала в съответната папка.

Това е, което мога да Ви отговоря. Ако съм пропуснала нещо, слушам Ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, колега Цонева.

Колеги, други въпроси към съдия Цонева? Г-жо Керелска, заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз имам един кратък въпрос. Вие споменахте, че преди известно време е имало напрежение в Районен съд-Плевен. Искам да Ви попитам, ако можете конкретно и откровено да отговорите, това напрежение беше ли свързано с избор на председател на Административен съд-Плевен? Знаем, че за такъв беше избран бившият председател на Районен съд-Плевен. И последващото командироване на двама съдии от Районен съд-Плевен в Административен съд-Плевен? Това командироване на тези двама колеги с Ваше съгласие ли беше осъществено? Какви бяха съображенията Ви да изразите такова съгласие, ако сте го изразили? Разбира се, предполагам, че е имало такова.

И последният ми въпрос в тази връзка, тези колеги от гражданско отделение на съда ли бяха или наказателни съдии?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Само едно уточнение. Командироването е преди встъпването на колегата като временно изпълняваща длъжността. Тя го каза преди малко. Само за уточнение е това.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, пропуснала съм го, съжалявам. Тази част от въпроса ми отпада, но имаше и друга част.

СВЕТОСЛАВА ЦОНЕВА: Здравейте. На първия Ви въпрос, дали избирането на бившия председател на Районен съд-Плевен за председател на административния съд и командироването на двама колеги от Районен съд-Плевен са причината и са свързани с натрупването на напрежението, за което

говоря, в Районен съд-Плевен, дали са свързани с това, не мога да Ви кажа, но факт е, че съвпаднаха по време. Това е моят отговор на този Ваш въпрос.

Относно това дали съм давала съгласие за командироването на колегите, стана ясно вече, че не съм давала такова, обективно няма как да го направя. Колегите, които са командировани в административен съд, конкретно ако ме питате, единият колега е от наказателно отделение, другият колега е от гражданско отделение. Колегата Калина Филипова, която считано от 2018 г. е командирована в Софийски районен съд, беше и в гражданско отделение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Не виждам други въпроси към колегата. Съдия Цонева, ще Ви помоля да изчакате отвън, благодаря Ви.

(Светослава Цонева напуска залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Нека да поканим и третия кандидат в процедурата по т. 2 от дневния ред, а това е съдия Тихолов - съдия в Районен съд-Никопол.

(Тодор Тихолов влиза в залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте. Имате думата.

ТОДОР ТИХОЛОВ: Здравейте на всички. Аз се надявам като последен, с оглед напредване и на времето, да съм максимално кратък, изчерпателен и мотивиран.

Няколкото думи, които искам да кажа във връзка с концепцията, която съм изложил, са, че според мен моята концепция и това, което съм изложил, е за това, че трябва да се ориентирам към колегите си и към служителите в Районен съд-

Плевен. Не съм външен човек, не съм непознато лице за този съд. Има информация, която е известна и на вас за това през колко съдилища съм минал, включително и през Районен съд-Плевен. Познавам колегите си, познавам и служителите. Към настоящия момент, само ще вметна, че съм командирован по мое съгласие в Районен съд-Червен бряг, тъй като по статистика този съд се оказва доста натоварен.

Последно изречение, което смятам да добавя е, че справка, която си направих аз е, че от 1 до 31 март в този съд съм разгледал 108 дела (граждански и наказателни). Досега съм се занимавал и с граждански, и с наказателни дела, така че нито една от материите не ми е непозната.

Предлагам да ми задавате въпроси и аз да бъда максимално изчерпателен в отговорите си.

Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Тихолов. Уважаеми колеги, заповядайте за въпроси към третия кандидат в настоящата процедура. Г-жо Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Благодаря Ви. Аз взимам повод от това, което каза съдия Тихолов и което е на нашето внимание като кадрова справка за колегата. Вие сте били съдия действително в доста районни съдилища - Левски, Червен бряг, за много кратък период в Плевен, след това в Никопол, където сте били два мандата административен ръководител. Въпросът ми в тази връзка е каква е причината за тези премествания от съд в съд?

И другият ми въпрос е, нещо за което направихте анонс, че искате да се обърнете към съдиите, т.е. това е Вашата цел, ако Ви бъде гласувано доверие, Вие и в концепцията и на изслушването

сте казали, че е необходима промяна в подхода към съдиите. Какъв е подходът към съдиите в Районен съд-Плевен сега, с което Вие изразявате несъгласие и се ангажирате да промените този подход? Това е, което искам да Ви попитам.

ТОДОР ТИХОЛОВ: Максимално и кратко в първата част на въпроса. Г-жо Пашкунова, аз решавам, както и да Ви прозвучи, проблеми. Първо, при първото ми назначение в Левски голям проблем беше там натрупването на дела и с встъпването ми в длъжност там разгледах 600 дела за година и два месеца. След това, в Червен бряг се получи същото и затова се наложи да бъде изпратен там, след разговор по това време с тогавашния административен ръководител на Окръжен съд-Плевен. В Плевен бях преместен в пети наказателен състав, който тогава беше един от най-натоварените, а в Никопол продължителният период от време, в който се намирах там, като административен ръководител се наложи да започна отначало с пълния капацитет на административната работа, в смисъл вътрешно със съдии и със служители, да изграждам наново отношения от една страна, което от друга страна пък изискваше тези хора, аз образно се изразявам, да ги натискам на работа, да им създам условия, което доведе в сравнение с другите ми колеги, нито един от тях не е строил сграда наново, като целият ангажимент падна тогава на моя гръб с преместванията и с връщанията.

Връщам се към следващата част на въпроса за Районен съд-Плевен. В Районен съд-Плевен има наслоявания, които, Висшият съдебен съвет е запознат с техния резултат. Първопричините са, мога да ги обобщя кратко, четири. Това са

предходни назначения по различни поводи, които назначения към настоящия момент влизат в конфликт по между си.

Второ, малко ще е риторичен въпросът и ще си го позволя. Вие да си спомняте някой да е правил предложение пред Висшия съдебен съвет за поощрение на някой колега за добре свършена работа при натовареност, защото аз не знам такъв случай да е имало? Тоест, колегите ми започват да страдат от липса на мотивация.

Трето, кариерното им развитие е забавено за продължителен период от време от преминаването на военните съдии в окръжен съд. Това не е цялата картинка, защото наистина мога да бъда контриран с това, че на никой не се пречи да участва в различни конкурси, но трябва да се има предвид, че тези хора са семейни, устроили са се по някакъв начин и считат, че кариерното им развитие трябва да бъде примерно в Окръжен съд-Плевен или Административен съд-Плевен, където пък е.., от личен опит, сравнително трудно, тъй като предполагам сте запознати, че бях кандидат за заместник-председател и развитието на този случай.

Накратко така мога да Ви отговоря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Заповядайте за други въпроси, колеги. Г-жо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Вие отговорихте на част от въпросите, които иначе се каних и обявих предварително, че ще Ви задам. Моля да отговорите на част от въпросите, които на мен ми се струват значими, които са Ви зададени от БИПИ и на които Вие, доколкото виждам от материалите, не сте отговорил писмено. Ако сте отговорил, а не е прикачен материалът, моля да ме коригирате. Нали нямате отговори?

ТОДОР ТИХОЛОВ: Не, нямам отговори.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Добре. Интересуват ме по-специално отговорите на въпросите 1 и 4. Те са, сега ще ги възпроизведа. Става въпрос за Вашето становище по отношение на модел 4 за реформа на съдебната карта, който е приет от Съдийска колегия и от Пленум, съответно за положителни, за отрицателни страни, какво е Вашето становище? Разчитам, че сте запознат. И освен това да споделите, доколкото разбирам в районния съд, в който работите в момента, Единната информационна система на съдилища също действа от 1 януари, нали така? (прекъсва връзката) Не се чувате. Микрофонът?

ТОДОР ТИХОЛОВ: Програмата в Районен съд-Червен бряг работи от 29.07.2020 г.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Без прекъсване ли?

ТОДОР ТИХОЛОВ: Да.

АТАНАСКА ДИШЕВА: В такъв случай още по-добре, да. Да ни разкажете как работи Единната информационна система на съдилищата в съда и в частност дали сте запознат с начина, по който действа модулът за натовареност и да разкажете вашите впечатления и становище дали има проблеми в този модул, какви са и как считате, че могат да бъдат отстранени, ако виждате такива проблеми?

ТОДОР ТИХОЛОВ: Аз ще започна отзад напред. Програмата работи добре. Второто ми изречение е, че който иска да се научи да работи на тази програма той се научава и работи на тази програма. За мен проблемите обаче в програмата са на две други места - големият брой „кликване“, които са необходими, за да се приключи или да се завърши даден процес по даден акт и

евентуално качването на актовете на съдиите в тази система. Отделно, при нас специално се получават затруднения от техническа гледна точка с оглед интернет и прекъсване на тока. Нямам представа административният ръководител има ли решение на този въпрос.

По отношение на натовареността аз там специално нямам никакво становище, да ви кажа, да съм забелязал никакви проблеми.

По отношение на модел 4. Моето становище е положително, най-общо казано. В случай, че бъде избран за административен ръководител на Плевенския съд, едни от проблемите, които поне аз виждам, касаят това, че, с моите изразни средства, районният съд в Плевен ще се превърне в мега съд и става неясно другите съдилища, които са от Червен бряг, Левски, Никопол и Кнежа, те каква функция и като какви ще продължат да функционират? Като териториални отделения по модела на прокуратурата или като звена, в които съдиите, след като, като вариант 1, бъдат преместени в Районен съд-Плевен, ще провораздават? Или съдиите ще си останат по места и ще има критерии за това кои съдии или една част от тях да преминат в Районен съд-Плевен, а други, които да останат на място? Мога, ако се замисля, и още варианти да ви предложа, но аз поне смятам, че административният ръководител на Плевенския районен съд би се сблъскал най-вече с това, с оглед на кадровата обезпеченост. Доколко ще се запази натоварването и доколко това би довело до увеличение, или до намаляване, или до запазване на натоварването на съдиите, след като започне да функционира този модел тогава би могло да се отговори реално.

Ако нещо съм пропуснал, задайте ми въпрос.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря. Г-жо Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Кратък допълнителен въпрос, ако позволите. (Л.Панов: Заповядайте.) Благодаря. Взимам повод от въпросите, които са Ви зададени, но и от обсъждането, което е проведено на общото събрание и той е свързан със съдийското самоуправление, и по-конкретно за Вашето лично становище. Ако може да се абстрахирате от законодателното разрешение в момента. Според Вас как е по-целесъобразно да се получават гласовете на съдиите на Общото събрание по въпроси, които касаят техни колеги? В частност за назначаване на административни ръководители, за заместници на административни ръководители? Понеже Вие сте участвал в такова изслушване, считате ли, че гласуването следва да бъде явно или тайно? Абстрахирайте се, повтарям, от законодателното разрешение в момента. Но понеже Вие сте обърнал специално внимание на съдийското самоуправление Ви задавам този въпрос. Ако искате, разбира се, и допълнителни разяснения може да дадете, доколкото Вие не сте отговорил и на този въпрос, който Ви е бил зададен, а именно той е как бихте оценили ефективността на работата на общите събрания и смятате ли за необходимо и целесъобразно разширяването на техните правомощия?

ТОДОР ТИХОЛОВ: Доколкото тези изслушвания дават една определена насока и в тях се включват колеги, които имат различно мнение, те са целесъобразни и имат своята стойност дотолкова, доколкото не всички кандидати като в случая с Районен съд-Плевен могат да са познати, разбирайте го в който искате смисъл, познати на колегите си от съда, за който кандидатстват за

административни ръководители. Аз съм имал късмета да работя с тях и ги познавам, т.е. в конкретния случай аз не се явявам ново, външно лице. Външен, да, защото съм назначен и работя на друго място, но не и като човек, който те не познават. След това, твърде е възможно и аз го видях на това общо събрание да излязат и да получат, да явстват проблеми, които до един момент не са имали такава интензивност и примерно, които биха изискали от мен специална допълнителна подготовка, ако бъда назначен, най-малкото за тяхното разрешаване.

Доколко да се гласува явно или тайно? Според мен е въпрос на преценка. Дали ще е явно гласуването крие рискове, разбира се, в зависимост от насоката кой за кого гласува положително или отрицателно, но в крайна сметка считам, че явното гласуване не е за това да се види кой на кого е противник и кой с кого после ще си разчиства сметките, а това изразява мотивираното становище или въобще това как колегите възприемат дадения кандидат. Трябва, според мен, сериозно да се погледне на това нещо, тъй като, затова и в концепцията си съм обърнал внимание и вие го знаете, разбира се, не подлагам на съмнение, трудно се работи с хора, всеки един е формиран като характер и като личност при различни условия, но трябва да работят на едно място и да имат ако не еднакви поне близки или сходни цели за постигане на конкретни резултати, които касаят работата им. Извън тези рамки противопоставяне на личностни взаимоотношения би трябвало да бъдат изключени. Затова за мен дали колегите ще гласуват явно или не, е въпрос, който не стои чак с такава сила. Аз лично и моето становище е такова, че тези събрания имат стойност, има нужда от тях. Дали да бъдат разширени техните правомощия

към настоящия момент ми е малко трудно да ви отговоря, защото си нямам представа съдържанието на този въпрос какво включва „да се разширят техните правомощия“, но в крайна сметка тези събрания имат ядка, имат съдържание. Който иска да открие и да види, и да разбере, а след това да ръководи поведението си или административната си работа в случая, ще е наясно за какво става въпрос. Затова съм и подчертал, че, значи аз казах на общото събрание имам един израз - „административната тояга трябва да се изключи от работата с колегите“. Според мен диалогът колкото и да е времеотнемащ и според мен една част от колегите ми страдат и от това, че с тях няма постигнат диалог, си заслужава, защото всеки човек е ценен, камо ли всеки съдия, който е назначен и изпълнява конкретна длъжност. Затова твърдя аз, че в работата си, това съм изложил и в концепцията си, статистиката се определя от хората, т.е. дали и какви резултати ще се постигнат това зависи от работата с хора. Те да разберат, че са ценни, тяхната работа се цени, след което вече отиваме на съществуването на едни условия за работа, при които тези хора да осъществяват трудовата си дейност или правораздавателна в случая.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Тихолов. Г-жо Дишева, нямате допълнителни въпроси към него? Да. Благодаря Ви.

Други въпроси към съдия Тихолов? Г-жо Керелска, заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колега Тихолов, взимам думата и за това специално да Ви благодаря, че Вие сте приели да бъдете командирован в Районен съд-Червен бряг и да окажете помощ на този орган на съдебна власт. На общото събрание колегите от

Районен съд-Плевен са Ви благодарили за това, т.е. че сте поели Вие кръста вместо въпросът да бъде поставян на тяхното внимание и съответно разрешаван с помощта на съдии от Районен съд-Плевен.

Въпросът, който искам да Ви задам е следният. На нас ни е служебно известно, че по време на мандата Ви като председател на Районен съд-Никопол е имало случай, когато при извършен ремонт в кантонерка са били открити съдебни книжа, като сред тях се е намирала и искова молба, която не е била разпоредена. При извършената проверка се установява, че тя е била вписана в регистъра на документите, които са постъпили в Районен съд-Никопол, като това вписване е установено официално, че касае материална подправка, т.е. то не е било осъществено от служителя, който е оторизиран да завежда входящите книжа, създаден е един допълнителен номер с буква „А“, доколкото си спомням, което също сочи на едно недобросъвестно поведение. В крайна сметка след проведеното разследване, било по линията на органите на прокуратурата, било по линията на комисиите за професионална етика, е било установено, че от Ваша страна няма извършено нарушение на етичните правила, няма данни за извършено престъпление. Все пак, бихте ли разяснили какво е Вашето отношение по този въпрос пред колегите, които участват в днешното заседание на Съдийска колегия?

ТОДОР ТИХОЛОВ: Аз очаквах подобен въпрос и ще Ви кажа накратко какво е моето становище.

Първо. След като бях назначен за първия си мандат в Районен съд-Никопол се обърнах към тогавашния временно изпълняващ длъжността „председател“ на окръжния съд за

извършването на проверка и ревизия, с оглед на установени тогава от мене нарушения от предходния председател на Районен съд-Никопол, понастоящем окръжен съдия. В какво се изразяваха тези неща? В много насоки. Раздаване без каквито и да е документи на компютри, компютърни конфигурации и принтери на органи, които изобщо не са в съдебната система, за някакво ползване. Този човек си беше позволил да продаде служебния телефон, за да си купи личен.

Трето. Точното датиране, ако въобще може да се каже за такова нещо, и експертизата, за която говорите във връзка с разследването, показаха, че това не е станало по времето, когато аз съм бил административен ръководител. След като временно изпълняващият длъжността на окръжния съд тогава на моите писма не отговори и понастоящем е върховен административен съдия, следващият назначен председател на окръжния съд също не предприе никакви действия. Тоест, накрая аз останах и понесох негативите от, мои са твърденията, от чужди действия.

Накратко така мога да Ви отговоря.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, благодаря Ви за отговора.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, съдия Тихолов.

Уважаеми колеги, имате ли други въпроси към третия кандидат? Не виждам желаещи за задаване на въпроси. Благодаря на съдия Тихолов. Ще Ви помоля да изчакате.

ТОДОР ТИХОЛОВ: Искам само да кажа, че ...(Л.Панов: Заповядайте, да.) Да, аз искам само да кажа, че вие се явявате трети състав, в смисъл такъв - трети поред Висш съдебен съвет, пред когото се явявам за кандидатстване за длъжност като

административен ръководител, нищо повече, само това. Благодаря ви и аз.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Ще Ви помоля да изчакате отвън.

(Тодор Тихолов напуска залата)

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, по т. 2 изслушахме и тримата кандидати. Отдавна не сме имали трима кандидати в процедура за избор на административен ръководител. Ще си позволя да поздравя кандидатите за тяхната искреност в отговорите, а отговорите бяха на въпроси, които не бяха малко на брой.

Заповядайте за вашите изказвания. Имаме трима кандидати, както вече казах, съдия Вера Найденова, съдия Светослава Цонева и съдия Тодор Тихолов. Заповядайте за изказвания.

Г-н Шекерджиев, заповядайте.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви, г-н Панов. Първо аз искам да поздравя съдиите в този съдебен район за това, че има трима кандидати за позицията „председател“ на Районен съд-Плевен. За мен поне има видима разлика между представянето на кандидатите Вера Найденова и Светослава Цонева, и самата кандидатура на съдията Тихолов. Считам, че председателят на Районен съд-Плевен трябва да бъде избран измежду съдия Найденова и съдия Цонева, тъй като според мен те имат много по-добро познание и ясна визия за този съд отколкото третият кандидат.

Внимателно слушах и съдия Найденова, и съдия Цонева. Изключително представяне и от двете колеги. Според мен те детайлно познават проблемите в Районен съд-Плевен. Истината е,

че им се зададоха много и най-разнообразни въпроси. Те дадоха напълно адекватни отговори. Просто, ако има начин да бъдат назначени и двете, но за съжаление няма!?

Аз ще подкрепя кандидатурата на съдия Найденова. Защо ще го направя? Първо, защото и аз като г-жа Дишева считам, че тя наистина говори много добре. Даде адекватни отговори на всички въпроси. Тя има визия, знае проблема и мисли по неговото решаване. Считам, че тя от една страна е достатъчно опитна, от друга страна е изключително мотивирана, а от трета страна се надявам да бъде и достатъчно диалогична, и да спази принципа на приемственост, защото това което я отличава от кандидатурата на съдия Цонева е може би липсата на административен опит. Да, действително съдия Цонева има такъв опит. Тя е заемала позицията „заместник на административния ръководител“ и понастоящем ръководи този съд като изпълняващ функциите. В това отношение тя превъзхожда съдия Найденова, но аз считам, че съдия Найденова има знанията, уменията и най-вече за мен тя има висока мотивираност да успее. Ето защо с целия ми респект към съдия Цонева аз ще подкрепя кандидатурата на съдия Найденова и ако тя бъде избрана наистина искрено ще ѝ пожелаем успех.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, други изказвания? Г-жа Марчева. Заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Благодаря. Колеги, ако има проблем с връзката, моля да ми кажете.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. (връзката прекъсва) ... Уважаеми колеги, връзката прекъсна. В момента дори нямаме информация дали има онлайн излъчване навън.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Възстановена е връзката.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Чуваме се вече.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Връзката е възстановена. Г-жо Марчева, буквално с първите се Ви думи прекъсна връзката и образът замръзна, така че започнете отначало. Заповядайте.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Колеги, аз ще започна с уговорката, че за мен всеки избор на административен ръководител се явява твърде голяма отговорност, която обикновено е облекчена от това, че обичайно само един кандидат се явява за тази длъжност. В случая се състоя едно истинско състезание. За мен беше много полезно да чуя обширните отговори и на тримата кандидати, които се представиха много добре.

И аз като колегата Шекерджиев считам, че истинското състезание е между двете дами именно по причините, които той изложи по отношение на колегата.

В случая моят избор е по отношение на колегата Найденова, която първа беше изслушана. Абсолютно съм съгласна, че тя говори не просто добре, тя говори компетентно. Личи си, че е запозната и има представа за всеки един детайл по отношение на въпросите, които ѝ бяха зададени. Няма да скрия, разбира се, че ми беше много полезно това, което тя даде като становище по отношение на концепцията за задължителната медиация и се радвам, че е намерила време да прочете цялата концепция.

Защо няма да дам гласа си за колегата Цонева? Две неща, които наклониха везните в обратна посока. Първо, че по отношение на работата ѝ в момента като и.д. не е отстранено това, което беше констатирано в началото от вас, колеги, а именно неравномерната натовареност между гражданските и наказателните съдии. Считам, че независимо от ограниченията, които в момента

Законът за съдебната власт е предвидил по отношение на компетентността на административните ръководители, независимо от това спорно тълкуване на разпоредбата, която казва какви са правомощията на общото събрание, считам че в отговорност на един административен ръководител е да направи всичко възможно по отношение на това да разпредели равномерно натовареността между отделенията било с трансформиране на състави, било по друг начин, има такава възможност. Разбира се, за съжаление, не е само проблемът в Районен съд-Плевен, има такива проблеми и в други съдилища. Когато дойде скоро моментът за представяне на годишния анализ за натовареността аз ще ви изложа точно какво имам предвид. Един случай, който според мен е много емблематичен и който всъщност ме кара да си мисля, че тези избори за административен ръководител наистина трябва да дават възможност в крайна сметка да може да бъде прекратяван и предсрочно мандатът на един административен ръководител, когато не се справя с очакванията на съдиите.

В случая другият аргумент, който аз лично имам във връзка с кандидатурата на колежата Цонева, е, че аз не разбрах как така етичните сигнали, които тя е получавала, включително и срещу себе си, се прибират в папки? Тоест, не схванах това дали е допустима реакция само да се даде обяснение на горния административен ръководител? Не би ли следвало по някакъв начин да има една по-голяма прозрачност по отношение на становището на тази колега за сигналите, които са и срещу самата нея включително. Тук си признавам, че много бях смутена. Аз очаквах да получа по-големи разяснения.

Това е в общи линии. Пак казвам, в останалата част считам, че и двете колеги са достатъчно наясно с проблемите на съда, но по-конструктивна ми се видя визията на колегата Найденова, поради което считам, че тя е по-подходящият кандидат в случая и затова ще гласувам за нея.

Благодаря ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-жо Марчева. Други изказвания? Г-жа Керелска иска думата. Заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Не, засега искам да се включа само по отношение на това, което каза г-жа Марчева за сигналите. Все пак мисля, че е важно да го изчистим този въпрос. Не е вярно, че този сигнал срещу съдия Цонева тя го е прибрала в папка. Истината е, че сигналът е разгледан от Етичната комисия на ниво Окръжен съд-Плевен, включително и в тази част, която касае нея. Тя това го обясни и каза, че след това този сигнал е бил прибран в папка, а не, че изобщо е бил прибран в папка. Разгледан е сигналът от компетентната комисия.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да, да, аз това го разбрах, само че изказването беше в смисъл, че тези сигнали се прибират в папка и обикновено само се дава в някои случаи становище до председателя на горния съд. Някак си това ме смути, в интерес на истината.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Колеги, други изказвания? Заповядайте. Г-жа Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, аз също искам да обясня своя вот. Няма да крия, че съм затруднена в избора си именно поради обстоятелството, че и тримата кандидати са достойни, дългогодишни съдии с изискуемите от закона и

професионални, и етични качества. Моето мнение също е, че за ръководител на съда следва да бъде избран съдия от Районен съд-Плевен, още повече че кандидатурите действително са убедителни.

Колеги, аз също ще дам своя глас за колегата Вера Найденова и ще обясня по какви причини. По мое мнение действително представянето ѝ днес беше по-добро от това на колегата Цонева, макар че колегата Цонева също отговори на всички въпроси изчерпателно, компетентно, демонстрира познания, но това, което мене ме мотивира да подкрепя кандидатурата на колегата Найденова, е отговорите на въпросите свързани със съществуващи междуличностни отношения, макар че колегите бяха доста деликатни, в този съд и това, че колегата Цонева е била част от екипа, който е ръководил съда през периода от време, когато се е наслаждало това напрежение. В тази връзка моето мнение е, че този съд има нужда от нов лидер, още повече че колегата Найденова действително проявява подобни качества, изключителна мотивираност, желание да се справи с проблемите, да работи за нормални колегиални отношения в този съд, което е предпоставка за добро правораздаване. И другото, което мен ме смути и което стана ясно днес в рамките на изслушването, е отношението на колегата Цонева, която е била изпълняващ длъжността „председател“ на съда по повод изготвянето на становища по тълкувателни решения, които са предмет на разглеждане във Върховния административен съд. Не бях запозната с тази конкретика, но моето мнение е, че задължение на административния ръководител, в случая тя е изпълнявала тази длъжност, е било да свика общо събрание, независимо от затрудненията в условията на пандемия, това е било възможно

онлайн, защото истинската правораздавателна дейност следва да бъде обезпечена включително с мнение на съдиите по отношение на спорна противоречива практика, която е въпрос на обсъждане от Върховния административен съд и Върховния касационен съд. Това е причинната, поради която аз ще подкрепя също кандидатурата на колегата Найденова отново с цялото си уважение и респект към представянето на останалите двама кандидати.

Благодаря ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-жо Пашкунова. Изказвания? Г-жа Дишева, г-н Чолаков. Заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, г-н Панов, мисля че г-н Чолаков преди мен вдигна ръка. Ако той каже аз да говоря преди това?

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Чолаков, заповядайте.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Добре, благодаря. Аз наистина ще бъда много кратка. Просто искам да заявя, че напълно споделям това, което г-жа Пашкунова преди малко каза. Аз имах намерение да кажа съвсем същото, затова няма да повтарям, но държа да взема думата, за да се отгранича от някои детайли в изказванията на другите двама колеги, които говориха преди това.

За мен това, което оказва решаващо значение и влияние върху взимането на решение, е фактът, че съдия Цонева е била част от административното ръководство на съда през периода от време, когато са възникнали проблемите в работата на този съд, поне такива, каквито ние успяхме да получим информация за тях, аз ненапразно зададох едни и същи въпроси. Това са проблемите с различното натоварване, което се усеща, може би е само усещане,

но което е посочено като проблем от голяма част от колегите. Проблемът с многото отводи на съда, за част от които е известно, че са немотивирани изрично, а и необосновани по същество и съществуващите, за съжаление, междуличностни проблеми, за които ние, макар и с деликатността на изказа, разбрахме. Очевидно е, че преди това като заместник-административен ръководител, а след това и като изпълняващ длъжността „административен ръководител“ съдия Цонева не е успяла да се справи с тези проблеми и да предотврати, и да разреши след това, въпреки нейното изявление, че към момента междуличностни проблеми не съществуват.

Иначе и аз съм много приятно изненадана от ситуацията, в която ние трябва да избираме между трима колеги, които имат много достойно представяне. Хареса ми представянето на съдия Тихолов, който сам себе си определи като човек, който решава проблеми. Вероятно е такъв. Той обаче е съдия от друг съд и бих гласувала за такъв избор единствено, ако от кандидатите, които се явяват от този съд, няма такъв, който по мое виждане да съответства на изискванията за заемане на длъжността. Конкретният случай не е такъв. Аз също ще гласувам в подкрепа на кандидатурата на съдия Вера Найденова по тези съображения.

Още едно изречение. Да поздравя съдия Цонева за усилията ѝ като работа, като административен ръководител в тази изключително тежка за всички година. Давам си сметка, че работата ѝ включително през тази година вероятно ѝ е донесла някакви негативи и невъзможност за справянето с проблемите, което пък аз в своето изказване отчитам като проблем на нейната кандидатура.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-жо Дишева. Колеги, други изказвания? Г-н Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Благодаря, г-н Панов. Аз ще бъда максимално кратък и няма да повтарям всичко, което казаха колегите досега, тъй като аз също ще подкрепя кандидатурата на Вера Найденова по почти идентични съображения, като колегата Пашкунова, и Дишева, и Шекерджиев, и Марчева, без да ги повтарям, разбира се. Слава Богу, че най-накрая колегите ни затрудниха, т.е. излязохме си от „зоната на комфорта“ и съответно следва да се произнесем кой от тези трима достойни колеги следва да бъде председател на Районен съд – Плевен. Безспорно един голям районен съд, мисля, че осми по големина в България, което не е без значение във връзка с това какъв ние административен ръководител ще изберем. Колкото и да стъпваме „на пръсти“ по отношение на проблемите в този съд, има проблеми, това е ясно на всички нас, ясно е и на мен, тъй като съм получавал не една жалба и сигнали от колеги от Районен съд – Плевен и съответно сме се занимавали както на Съдийска колегия, така и на Етична комисия във Върховния административен съд със сигналите във връзка с най-често немотивирани отводи и напрежение, което е и най-често в Наказателно отделение. Така или иначе факт е и неравномерната натовареност, която колкото да не я зачитаме това не е усещане, а е факт. Именно затова при мен надделя становището, ще подкрепя колегата Вера Найденова и за още нещо, просто трябва да сменим караула в този съд, за да можем по някакъв начин да дадем шанс на ново лице да се

опита да тушира тези проблеми. Това, което пак казвам, прекрасно представяне и на двете колежки, също и на колежата Тихолов. И това, което и при мен най-много натежа, както и при колежата Пашкунова това е отговора на въпроса по отношение на тълкувателната дейност на Върховния административен съд. При нас вече има образувани към 6 или 7 тълкувателни дела във връзка с противоречивата практика по ЗАНН, както в районните съдилища, така и в административните съдилища, и по всяко едно тълкувателно аз най-често искам становище от всеки един районен съд. В този период от време, който е бил същият и за останалите съдилища, ние получаваме становище от 2/3 от районните съдилища, които колегите се събират и съответно мотивирано вземат една от двете противоположни становища по тези тълкувателни дела. Имало е случаи когато не могат да съберат, но ми пращат становище на двамата, и на тримата съдии, съответно ако не могат да формират едно единно становище. Няма как да не обърна внимание, че от Районен съд – Плевен досега нямаме нито едно становище. Важен е проблемът с тълкувателната дейност. Аз мисля, че той е най-важен като цяло и това не може да бъде negliжирано. Това са ми основните аргументи и пак, поздравления за колегите, но аз ще подкрепя колежата Найденова.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Други изказвания по точка 2?

Г-н Мавров, заповядайте!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Поздрави за представянето на всички колеги. Аз обаче ще подкрепя колежата Цонева. Ще я подкрепя, защото първо тя има по-голям житейски опит, а това

е важно за един административен ръководител. Има по-голям професионален опит като съдия в този съд и има административен опит, съответно тя е от 20 години съдия, 5 години е била заместник-председател. Може би няма да възприемете напълно това, което казах, аз съм бил заместник-председател и понякога зам.-председателят не може да реши междуличностни проблеми, особено, които касаят и председателя, бившият председател. Така че това е, което искам да ви кажа. Аз ще гласувам за съдия Цонева. Благодаря ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Други изказвания?

Г-жо Имова, заповядайте!

ВЕРОНИКА ИМОВА: Уважаеми колеги, аз също първо искам да поздравя за представянето и тримата колеги, достойни съдии, достойни магистрати, заявиха една изключително откровена позиция. Изборът, в трудни условия се извършва той, в трудни условия се оценява работата на всеки от тях, най-критично очевидно е създадена ситуацията, при която трябва да се оценява работата на настоящата колега Цонева, която е изпълняваща и функциите административен ръководител. По тези съображения действително някои пропуски в работата не следва да капитализират едно негативно отношение към цялостната ѝ визия като административен ръководител, защото всъщност другите двама кандидати не са имали възможност в реалната работа да разгърнат евентуални качества на лидери, на административни ръководители, отговорни за организацията

на работата на съда. Плевенският районен съд е един от най-големите в страната. Може би ще се върна към това, че аз не съм съгласна да се капитализира в отрицателен аспект оценката за колегата Цонева в момент, в който цялата страна е затруднена в тези пандемични условия да организира публичния живот и да организира конкретната дейност в конкретната обществена сфера. В случая и работата на Районен съд – Плевен не се отличава от общия фон на тази затрудненост, но аз съм впечатлена от няколко факта – освен, че съдия Цонева има дълъг опит като магистрат, над 20 години и достатъчен опит като административен ръководител, заместник на административния ръководител на този съд, колегата Цонева е отличен юрист. Тя има най-високата оценка в предоставен материал, в Единния атестационен формуляр – 100 точки – „много добра“ оценка. Този факт никой от колегите не го изтъкна, а той никак не е маловажен. Освен това резултатите от качеството на работата на съда в периода, в който колегата изпълнява своите функции на заместник, а и сега и на и.ф. на административен ръководител показва високи резултати, високо качество на правораздавателната дейност. Тя веднага е ангажирала вниманието на колегите си във връзка с отчетената повишеност на отводите и то несъстоятелните, неоснователните отводи по чл. 29, ал. 2 от НПК, т.е. взела е мерки. Сега по отношение на това, че не е инициирала свикване на Общо събрание, действително това би могло да се оцени като грешка, защото това е инцидентна проява, едва ли във всички подобни ситуации тя не е била достатъчно организирана, за да свика колегите си да изложат становище

по висящи тълкувателни дела. Освен това тя изрази едно много компетентно и задълбочено, и независимо от това дали ще се хареса или не на членовете на Съдийската колегия мнение както по отношение на моделите за реорганизация на съдебната карта, така и по отношение на Единната информационна система. Изключително задълбочен колега и такъв с житейски опит. Аз ще гласувам за колежата Цонева, защото считам, че тя и за бъдеще ще се справя отлично с административната работа в този съд и достойно ще го представлява. Благодаря.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-жо Имова.

Други изказвания по тази точка от дневния ред? Не виждам други изказвания. Пристъпваме към гласуване. Колеги, по реда на изслушването първо ще подложа на гласуване кандидатът Вера Светославова Найденова – съдия в Районен съд – Плевен. Моля ви, който подкрепя нейната кандидатура, моля да гласува. Режим на гласуване за Вера Светославова Найденова – съдия в Районен съд – Плевен. /брои гласовете/ - 10 гласа „за“.

За Светослава Цонева. Който е „за“ кандидатурата на Светослава Цонева, моля да гласува. /брои гласовете/ - 4 гласа „за“, на мен, на г-жа Керелска, на г-н Мавров, както и г-жа Имова.

И подлагам на гласуване кандидатурата на г-н Тодор Тихолов, но е безсмислено, защото предвид на разпределението на гласовете за него гласуват нула.

ИЗБОР НА АДМИНИСТРАТИВНИ РЪКОВОДИТЕЛИ НА ОРГАНИ НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ

2. ОТНОСНО: ИЗБОР на административен ръководител – председател на Районен съд – Плевен

Кандидати:

- Вера Светославова Найденова – съдия в Районен съд – Плевен, с ранг „съдия в АС“ (*Атестирана с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 1/19.01.2021 г., комплексна оценка „Много добра“*)

- Светослава Михайлова Цонева – заместник на административния ръководител – заместник-председател на Районен съд – Плевен, и изпълняващ функциите „административен ръководител – председател“ на Районен съд – Плевен, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (*Атестирана с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 4/09.02.2021 г., комплексна оценка „Много добра“*)

- Тодор Илиев Тихолов – съдия в Районен съд – Никопол, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (*Атестиран с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 4/09.02.2021 г., комплексна оценка „Много добра“*)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

След проведеното гласуване с вдигане на ръка и при резултат:

за Вера Светославова Найденова – 10 гласа

за Светослава Михайлова Цонева – 4 гласа

за Тодор Илиев Тихолов - 0 гласа

На основание чл. 194б, ал. 4 от ЗСВ, **НАЗНАЧАВА** Вера Светославова Найденова – съдия в Районен съд – Плевен, на длъжността „административен ръководител – председател“ на Районен съд – Плевен, с ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, **считано от датата на встъпване в длъжност.**

ЛОЗАН ПАНОВ: Моля, да поканим кандидатите.

/В залата влизат тримата кандидати/

/Лозан Панов им съобщава резултата и излизат от залата/

Колеги, продължаваме с дневния ред.

Г-жо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, г-н Панов, бих искала просто да направя кратко изявление по повод на това, което току-що се случи. Вие вероятно поздравявате кандидатите, само че ние не чуваме и не виждаме, поне аз това, и Ви моля при следващи избори на председатели някак си или да се обръща камерата към това, което се случва в залата, или просто да заставате с кандидатите срещу камерата. Не знам дали останалите колеги споделят това ми виждане, защото когато заседавахме в залата това се случваше

пред нас, но ние сега нямаме възможност да видим, ако щете и реакциите на кандидатите. Не знам колегите дали споделят това, то няма пряко отношение към нашата работа.

ЛОЗАН ПАНОВ: Убеден съм, че го споделят. Ще помоля просто администрацията на ВСС да осигури необходимата техническа обезпеченост, за да може това да се случи.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Аз изцяло споделям това, което каза колегата Дишева и не само пред камерата, ако не може да се обърне камерата с молба по-близо до микрофона включен.

ЛОЗАН ПАНОВ: От г-н Пеловски може би ще поискаме съдействие за това доколко е възможно на този компютър, който е тук на мястото на кандидатите и микрофона да се чува всичко в залата. Моля ви, само за следващото заседание да подсигурите тази възможност. Ако е необходимо ще го тестваме в оставащите дни от този вторник до следващия. Благодаря ви.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Очаквах г-жа Дишева да предложи почивка. Тя традиционно прави такива предложения.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Ние имаме общо решение, г-жо Керелска, 12,30 ч. е вече затова не си правя труда за всеки път. 12,30 ч. е и това е времето за почивка, което ние сме говорили.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Дали не е удачно действително да починем. Сега е 12,26 ч., но сме близо до предварително обявения от нас час.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Имаме твърде малко точки още, колеги. Аз затова не мисля, че има нужда от почивка, но ако се гласува почивка, мисля, че имаме още около 7-8 точки.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Защото заседавахме от 9,30 ч. до 12,30 ч.

ЛОЗАН ПАНОВ: В момента сме на втора точка, предстоят ни още 12 точки. Колеги, подлагам на гласуване предложението за почивка. Който е „за“ почивка, моля ви да гласува. /брои гласовете/ - 2 гласа „за“. Добре.

Точка 3 от дневния ред.

Колеги, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви.

Точка 3 от дневния ред е предложение на КАК да бъде назначен, на основание чл. 160 във връзка с чл. 168, ал. 2 от ЗСВ, Любомир Гайдов, той е съдия във Върховния административен съд на длъжността „заместник на административния ръководител – заместник-председател“ на същия съд, считано от датата на встъпване в длъжност. Единствено тук трябва да уточним, че той се предлага да бъде назначен не само за заместник на административния ръководител, но и за ръководител на 2-ра колегия във този съд. Към материалите по точката виждате направеното предложение от председателя на Върховния административен съд, кадровата справка за кандидата, дадената декларация от кандидата, становището на съответното Общо събрание, както и ако ми позволите да докладвам и изготвеното становище от Комисията по професионална етика, което е положително и от КАК за професионалните му качества, съгласно което съдия Гайдов отговаря на изискванията на чл. 169, ал. 2 от ЗСВ за заемане на длъжността „заместник-председател“ на Върховния административен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Г-н Чолаков, заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, тази точка е по мое предложение. Аз подробно съм изложил съображенията си, поради което предлагам за заместник-председател на Върховния административен съд и ръководител на 2-ра колегия съдията Любомир Гайдов, който към настоящия момент е председател на 6-то отделение във Върховния административен съд. Налице са всички материално-правни и процесуално-правни предпоставки за вземане на решение в този смисъл, като най-вече тази кандидатура е била подложена на обсъждане на Пленума на ВАС, на което тази номинация е подкрепена със 66 гласа „за“ и мисля, че само 6 „против“, доколкото си спомням, т.е. тази номинация е приета и възприета и от съдиите във Върховен административен съд. Ето защо ще ви моля да гласувате решение в този смисъл.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, г-н Чолаков.

Уважаеми колеги, по точка 3 от дневния ред преди да подложа на гласуване предложението смятам, че няма пречка и г-н Чолаков няма да има нищо против все пак да дискутираме и ако има възможност и иска може да отговори на въпроси. Използвам възможността да задам първият въпрос и той е, ако разбира се иска да отговори – по какви критерии се спряхте и посочихте точно г-н Гайдов за Ваш заместник?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Странен въпрос, г-н Панов, но все пак ще отговоря. Аз съм посочил съображенията си в предложението. Г-н Гайдов има съответния административен опит и капацитет, г-н Гайдов е съдия във Върховния административен съд, г-н Гайдов добре ръководеше 6-то отделение, на което той беше председател. Има съответния професионални и морални качества, поради което се спрях на това предложение.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря, г-н Чолаков. Аз също смятам, че е Ваше право да направите своя избор, също така смятам, че предвид на това, че отговаря на формалните предпоставки и законови предпоставки, дори знам вероятно какъв ще бъде изборът днес, но все пак използвам възможността да кажа всичко това, защото се запознах внимателно с протокола от Пленума, проведен на Върховния административен съд, разбира се няма да скрия, че познавам и колеги от Върховния съд, работил съм и като първоинстанционен съдия, работил съм и като съдия във Върховния административен съд. Всъщност най-вече съм провокиран от Пленума, на който се задава въпрос, свързан с кариерното развитие на г-н Гайдов, което е пред всички нас, г-н Чолаков, и другите членове на ВСС Съдийска колегия го познават много добре. Всъщност на въпросът защо веднага след като е станал съдия, може би две години по-късно той от служба в изпълнителната власт преминава в съдия, след което, между другото нееднократно, но две години след това той става от съдия за много кратък период от време става отново част от изпълнителната власт. Всъщност отговорът, който той дава на въпроса, който е съвсем логично зададен от съдия във Върховния административен съд е следният: “когато през 2009 г. ГЕРБ взе убедително мнозинство, а когато се прави реформа в здравеопазването е много важно да имаш политически гръб, за да можеш да правиш промени“, тук вече е прекъснат колежата, но цитирам го, продължавам с цитата: „когато ГЕРБ 2009 г. взеха властта имаше политически ентузиазъм да може да се правят промени в много сектори, един от които беше здравеопазването“. Всъщност това са неговите аргументи. Г-н Чолаков, уважаеми колеги, Ваше е правото, разбира се, да

направите какъвто искате избор и съответно да се мотивирате, но очевидно е, че г-н Гайдов не е апатичен към политическия ентузиазъм. Казвам го, защото предвид на изборите, които се случиха преди няколко дни може пак някой да помисли, че има политически ентузиазъм и отново да реши да премине от съдебната власт към изпълнителната власт. Да не се окажем в ситуацията Върховният административен съд да няма свой заместник, но не това е акцента на това, което искам да кажа, а го казвам, защото така ще мотивирам и своя вот. Какво ще бъде отношението и какво ще бъде усещането на гражданите когато един магистрат често преминава, сваляйки тогата си в изпълнителната власт и обратно, защото призиванието на Върховния административен съд, както и на административното правораздаване е да брани и да защитава правата и законните интереси на гражданите. Казвам го защото усещането за справедливост може би може да бъде нарушено, предвид на конституционните правомощия на административните съдилища и по-специално на Върховния административен съд.

Г-н Чолаков, ще Ви дам думата, разбира се, но бих искал да продължа по-нататък ако може с още един въпрос – вярно ли е, предвид на протокола от Пленума на Върховния административен съд, че са се образували над 1000 дела срещу едни и същи административни актове? Питам Ви по фактите. Това е тема, която е дискутирана на Пленума, това е също тема, която е видна и от медийните публикации. Дали наистина това е така?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Мога ли да отговоря, г-н Панов?

ЛОЗАН ПАНОВ: Да, да. Заповядайте!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Първо съжалявам, че трябва да го кажа, но явно имате къса памет във Вашите изказвания и подкрепи,

които правите. Аз обаче няма как да забравя и преди три години и половина как Вие ревностно подкрепяте колегата, който беше два мандата заместник-министър в различни кабинети и в изпълнителната власт. Тогава това нямаше проблем, напротив, Вие подкрепихте този колега, използвайки Вашето право, разбира се, да подкрепите един от двамата. Аз не съм против това, че сте подкрепили колегата Янкулова, обаче тогава нямаше никакъв проблем съдия от Върховния административен съд да бъде в две правителства заместник-министър и той да кандидатства за председател на Върховния административен съд, а в момента има проблем колега, който е бил заместник-министър в правителства да бъде заместник-председател на Върховния административен съд. Аршинът май е различен при едни и същи факти.

По отношение на вторият въпрос – да, образувани са такива дела, не знам дали са точно 1000 или по-малко, но тези дела са образувани тъй като са подадени от различни жалбоподатели. При администриране на едно производство, г-н Панов, надявам се да не сте забравили, тъй като Вие отдавна не сте гледали дела, но при администриране на едно дело когато се подаде жалба от различен правен субект се образува самостоятелно производство, след което тези производства се обединяват по реда на АПК и ГПК. Това е моят отговор на Вашият въпрос.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви, за изчерпателният отговор. Само лека корекция – трудно ми е да сравня годините стаж, професионалният опит и авторитет на съдия Янкулова и съдия Гайдов, който е от четири години съдия във Върховния административен съд.

И сега, последен въпрос във връзка с това, което казахте – няма да Ви питам от тези 1000 дела как са приключили тези дела, вероятно някои от тях подлежат на инстанционен контрол, но може би повечето от тях са с прекратяване, всъщност имаше ли бързина и справедливост при тези процеси, говорим за обстановка пандемична, говорим за актове на административни органи, а както знаете всеки гражданин сравнен с държавата е много по-уязвим, особено в момент когато се засягат права и законни интереси на гражданите. Казвам го, защото въпросът е изключително важен, както вече споменах, усещането за справедливост и бързина в едни такива производства. Държавата с нейният апарат много органи, репресивни структури може да смаже всеки един гражданин, както вече посочих. Задачата на Административният съд, на Върховният административен съд е да брани правата и законните интереси на гражданите. Така че въпросът към Вас е – имаше ли бързина и справедливост в тези процеси, между впрочем такъв въпрос е зададен и на Пленума на Върховния административен съд, даден е отговор, можете да повторите, както Вие прецените. Благодаря Ви.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: В момента не знам дали мен назначавате или заместник-председател, но явно са по-важни тези аспекти политическите, които се поставят на дневен ред, а не ние да преценим дали колегата Гайдов отговаря или не на изискванията за заместник-председател.

ЛОЗАН ПАНОВ: Само, извинявам се, че Ви прекъсвам – не става дума за политически аспекти, цитирам изказването на г-н Гайдов, който казва, „ че е важно да имаш политически гръб“ и който казва също така, че „тогава когато е взета властта от определена политическа формация имаше политически ентузиазъм“. Очевидно

повтарям това, което казах. Той не е апатичен към политическият ентузиазъм и ако сега обстановката е подобна не рискуваме ли да се случи така, че отново да премине, предвид на опита, който имате с този магистрат, в изпълнителната власт. Извинявам се, че Ви прекъснах!

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: По отношение на бързината. Тези производства бяха разгледани при максимални срокове, с оглед обстоятелството ако говорим за първата пандемия, която беше през март месец. Знаете тогава какви бяха условията за разглеждането на тези дела. Тези производства някои от тях са приключили с окончателни актове, други са на инстанционен контрол, поради което не е редно да коментирам висящи производства.

По отношение на справедливостта това вече е субективно усещане, те са решени с оглед закона.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Думата иска г-жа Керелска, след това г-н Кояджиков.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, аз няма да задавам въпроси на г-н Чолаков, предполагам, че той каквото е искал да каже, го е казал в направеното от него предложение, чухме и отговорите, които г-н Панов зададе и смея да твърдя, че имаше право да ги зададе. Нека си припомним преди години изборът на един друг заместник-председател какви дебати предизвика и тогава никой не считаше, че това е нещо неправилно. Говоря за избор на заместник-председател и председател на Гражданска колегия на Върховния касационен съд. Така. Няма да задавам въпроси към г-н Чолаков, защото откровено казано не считам, че бих получила някакъв отговор по-различен в допълнение на това, което вече е казано, но когато разсъждавах все пак върху темата дали да подкрепя тази

кандидатура ми направиха впечатление два факта, две основни обстоятелства. Първото, за което вече стана въпрос, че на два пъти съответно в периодите от 10.2.2007 г. до 5.5.2007 г., т.е. в продължение на два месеца и 25 дни колегата кандидат за заемане на длъжността Любомир Гайдов е бил в изпълнителната власт в качеството му на заместник-министър на здравеопазването. Вторият период когато той също е заемал тази позиция в продължение на 2 месеца и 22 дни е от 6.8.2009 г. до 28.10.2009 г. Това обстоятелство според мен само по себе си би могло да породии съмнения за политическа обвързаност, сега за политически ентузиазъм не бих могла да взема отношение, но самият факт, че той е участвал на два пъти в изпълнителната власт, първият път като заместник-министър в Министерство на здравеопазването по време на мандата на ГЕРБ ако не се лъжа, вторият път в служебно правителство действително според мен създава основания да се счита, че колегата освен политически ентузиазъм евентуално има и е обект на някаква политическа обвързаност.

Другият важен момент и обстоятелство, което ми направи впечатление при запознаването с неговото кариерно развитие и биография, може би сте забравили, колеги, но на заседание, проведено на 28 ноември 2017 г. ние сме взели решение, с което сме назначили колегата Любомир Панайотов Гайдов вече на длъжността си на съдия във Върховния административен съд на длъжност „заместник-административен ръководител – заместник-председател“ на Административен съд София-област, съответно с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ и основно месечно възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС. Или ако трябва да проследим кариерното развитие на колегата той става съдия на 15.2.2007 г. в

Административен съд София-област, от 1.2.2017 г. вече е избран за съдия във Върховния административен съд. На 28 ноември 2017 г. в битността си вече на съдия от Върховния административен съд той кандидатства за позицията „заместник на административния ръководител – заместник-председател“ на Административен съд София-област и това му желание е било удовлетворено чрез проведеното съответно гласуване. Впоследствие колегата Любомир Гайдов отказва да заеме тази позиция, т.е. той не встъпва в длъжност, поради което продължава да бъде съдия във Върховния административен съд. Това поведение, колеги, според мен сочи на един извод, че колегата не е особено мотивиран да заеме длъжността „заместник-председател“ на Върховния административен съд, а може би този аргумент ще ви се стори не особено сериозен, но аз искам да ви напомня, че само преди няколко седмици с този основен аргумент за липса на достатъчна мотивация, което за разлика от днес не беше подкрепен със съответните факти, тази Съдийска колегия не избра за председател единствения кандидат за такъв на един окръжен съд, кандидат, който беше с 26 години стаж в този съд и с отлична атестация – 99 точки. Водена от този опит на Съдийска колегия аз в случая считам, че колегата Гайдов с оглед изнесените от мен току-що факти, не е достатъчно мотивиран да заеме високата позиция, за която се кандидатира. Поради тези причини аз няма да подкрепя неговата кандидатура. В добавка само искам да посоча и това, че колегата Гайдов е сравнително млад съдия във Върховен административен съд, имам предвид не неговата възраст, имам предвид неговия стаж като съдия във Върховен административен съд. Във Върховен административен съд има изключително добри професионалисти,

колеги с високи морални и нравствени качества, които от десетки години бих казала работят във този съд, но очевидно по една или друга причина не са попаднали в полезрението и на вниманието на г-н Чолаков, който разбира се има правото си по закон да избере заместниците си и да ги посочи, а изборът е наш всъщност.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-н Кояджиков, заповядайте!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви, уважаеми г-н председателю, уважаеми колеги, аз за разлика от преждеговорившите двама членове на Съдийската колегия пък констатирах един друг факт в материалите, които са пред нас и който незнайно защо не беше споменат. В протоколът на Общото събрание по изслушването на съдията Любомир Гайдов след внесеното предложение /намесва се Лозан Панов – Пленум, Пленум!/ Драгомир Кояджиков – Пленумът, да, на Върховният административен съд, да, при изслушването му след внесеното предложение пише, че Пленумът с 65 гласа „за“ е изразил становище на подкрепа на предложението от председателя на Върховния административен съд кандидат за заместник-председател съдия Любомир Панайотов Гайдов. „Против“ това решение са гласували 6 човека. Уважаеми колеги, радатели на съдийското самоуправление, как пропуснахте този факт искам да попитам на първо място. И на следващо място искам да ви кажа, че поведението на Съдийската колегия на ВСС трябваше да бъде мълчание и респект пред тази подкрепа на съдии от Върховен съд! Благодаря ви за вниманието. Аз ще подкрепя предложението.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря на г-н Кояджиков.

Г-жо Марчева, г-жо Дишева.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Аз нямах намерение да се изказвам, защото и аз като колегата Кояджиков считам и като колегата Керелска, която спомена една предходна процедура за избор на заместник на председателя на Върховния касационен съд, там нямаше обсъждания, именно защото всички се обединихме около тезата, че когато един административен ръководител избира своите заместници Съдийската колегия на практика, преценката, която прави Съдийската колегия е изцяло формална. Понеже се зачудих от обсъждането, което възникна, отново си припомних Правилата за избор на административни ръководители и на заместници. Нашите правомощия и това, което установих е, че всъщност нашата преценка наистина е формална. В случаят, разбира се, становището на Пленума на Върховния административен съд е много категорична и много показателна. В тази връзка на мен ми се струва, че ако ние възприемем аргумента на г-н Панов на практика, който между другото не е аргумент, съобразно законността и целесъобразността на този избор, а е по-скоро аргумент на една пропаганда, това не е нещо ново в неговото поведение, на практика липсата на този професионализъм, но ако ние всъщност се съгласим с това, което казва колегата Панов, няма ли да илюстрираме точно това, което той всъщност пояснява, че ще бъдем по някакъв начин политически обвързани, т.е. ако ние гласуваме срещу кандидатурата на колегата Гайдов, когото не познавам, и се доверявам изцяло на това, което е казано от съдиите във Върховния административен съд, няма ли ние да се проявим тогава в такъв случай ние като политически, как да кажа, обвързани, защото гласуваме срещу някой, който в своята биография е бил в изпълнителната власт. Нека да не влизаме и в други припомняния

по отношение на това какви са били политическите тежнениа примерно при избора на председател на ВКС и т.н. В тази връзка аз ви моля, нека да не превръщаме заседанието на Съдийската колегия в един терен, в който да продължават политическите страсти, които в момента се вихрят, нека да си гледаме професионално на задълженията. Благодаря Ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Г-жо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Аз съм малко затруднена да взема думата след двете, особено предпоследното патетично изказване, обаче съм член на Съдийската колегия и все пак ще взема думата.

Първо искам да задам въпрос на вносителя на предложението г-н Чолаков, въпреки че той преди малко заяви, че, перифразирам, няма основания за задаване на такъв въпрос. Аз както знаете, колеги, съм съдия, бях съдия във Върховния административен съд и се надявам след края на този мандат да продължа да бъда такъв. В частност бях съдия и във 2-ра колегия, била съм и в 1-ва колегия, горе-долу равно време, равен период от време, но последно във 2-ра колегия. И задавам въпросът, защото аз не съм имала възможност във Върховния административен съд да работя със съдия Гайдов, той гледаше дела в 6-то отделение, мисля, че и в друго отделение по същото време, първоначално беше командирован за определен период в друго отделение, в 6-то отделение аз имам спомен за едно дело, което в състав беше при едно по-бурно обсъждане на мотивите, но така или иначе не съм имала пряка възможност да се запозная с неговата дейност първо като съдия във Върховния съд, той беше административен съдия

преди това и след това с качествата му на администратор, нещо, което ние в момента трябва да обсъдим и да решим, и затова ще си позволя, г-н Чолаков, да Ви задам въпросът така: с какво съдия Любомир Гайдов по качества професионални и администраторски се отличава от останалите мисля, че 94 съдии в този съд, поне половината от които по мое виждане отговарят на всички изисквания, включително и за притежаване на администраторски качества да заемат длъжността „заместник на административен ръководител“. Ако не съм достатъчно ясна ще обясня защо. Както вече няколко пъти стана ясно съдия Гайдов е съдия във Върховния съд от четири години, даже не съм убедена дали има четири пълни години, всъщност няма четири пълни години, чета 10.2.2017 г. , без двата месеца може би още няма четири пълни години във Върховния административен съд, и във 2-ра и в 1-ва колегия, защото не е задължително председателят да е само от 2-ра колегия, практиката знае различни случаи, имат в пъти по-дълъг стаж в този съд от съдия Гайдов и освен това аз твърдя, а аз съм убедена, че и г-н Чолаков знае това, притежават същите администраторски качества, не говорим за професионалните, по презумпция всички съдии в този съд имат изключителни професионални качества.

И сега въпросът ми, аз ще взема становище след това, въпросът ми е - с какво съдия Гайдов, как да кажа, спечели доверието Ви и смятате, че точно той трябва да бъде заместник-председател на 2-ра колегия. Чела съм, както може да предполагате, много подробно протокола и познавам колегите, за разлика от останалите колеги. Ако искате, г-н Чолаков, да отговорите, но мисля, че и за Вас, и за останалите колеги е важно.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Както виждате не бягам от никакви отговори и си отговарям на същите въпроси чинно. Колега Дишева, нека да кажа, че аз бях на същият стаж когато ме избрахте за председател на Върховния административен съд, т.е. имах толкова стаж, колкото има колегата Гайдов към настоящия момент, но все пак Вие ми гласувахте доверие, не всички, но съответния брой членове на ВСС на два състава ми гласува доверие и аз мисля, че се справям задоволително с тази длъжност „председател“ на Върховен административен съд.

По отношение на това защо съм се спрял на съдията Гайдов. Във Върховният административен съд има достатъчно доказани професионалисти като професионалисти. Ние говорим за администратори. Има огромна разлика, колега Дишева, между добър юрист и добър администратор, но най-хубавото е когато двете неща се съвместят, това е най-добрият вариант, а именно стъпвайки на това, защото съдията Гайдов е и добър администратор аз се спрях на него. Освен това аз съм работил с него в Административен съд София-област, както знаете, и го познавам много по-отдавна отпреди той да дойде във Върховния административен съд. Считам, че това е една добра номинация и съответно стъпвам изцяло и на подкрепата, която получи тя от Пленума на Върховния административен съд. Аз изрично съм казал още като встъпвах като председател, че няма да внесе кандидатура за заместник-председател без тя да е одобрена от Пленума на Върховния административен съд, а както знаете аз си спазвам обещанията и точно тази процедура беше проведена и той получи огромна подкрепа от съдиите от Върховния административен съд.

И още нещо – той ми опонира на начина на администриране. Това също не е маловажно, т.е. всеки един председател трябва и има право да си избере заместник, с който мисля, че може да ръководи и съвместно да провеждат политиките в съответния съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви.

Колеги, други изказвания?

Г-жо Дишева, г-н Магдалинчев след това.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз вдигам ръка, за да взема становище. Това беше само въпрос.

Колеги, аз също ще гласувам против изборът на съдия Гайдов за заместник-председател на Върховния административен съд. За част от съображенията вече се досещате. Вярно е това, което г-н Чолаков каза, че той самият беше избран с такъв стаж за председател на Върховния административен съд, вярно е също така, че този му стаж във Върховния административен съд беше една от причините, поради която аз лично не гласувах в подкрепа на тази кандидатура, но разлика от случая, който в момента обсъждаме аз бях работила няколко години с г-н Чолаков и както неведнъж съм казвала и преди това, и след това, и тогава, имам изключително висока оценка за неговите професионални качества, за администраторските ще си говорим, както сме си обещали с него след края на този мандат на ВСС.

Сега да се върнем на конкретната кандидатура. Колеги, не знам дали знаете, вероятно много от вас знаят, но аз знам, защото това е достигнало до моето знание, че в момента, в който съдия Гайдов спечели конкурс за назначаване във Върховния административен съд се говореше, че той ще стане председател на

отделение много бързо. След това, много скоро след това се заговори, че той ще стане заместник-председател на Върховния административен съд, съжалявам, че трябва да го кажа, но в момента, в който г-н Чолаков встъпи в длъжност като такъв сега, колеги, се говори, че той е следващият председател на Върховния административен съд. Аз го заявих това в един разговор пред г-н Чолаков. Това, колеги, ние не наричаме предвидимо кариерно развитие, нали така? Смущаващо е за мен съдия, който е от четири години в този съд да има предимство пред съдии, които имат 20 години стаж в този съд, когато се кандидатира за длъжността „административен ръководител“. Заради това не непразно попитах какви са администраторските качества, за професионалните не говорим, какви са изключителните администраторски качества, единственият елемент от отговора на г-н Чолаков, който за мен дава обяснение на отговора е, той каза, че импонира управленския му метод на неговия собствен управленски метод. Моята информация от съдии в съда обаче не е в този смисъл, съжалявам, че трябва да Ви го кажа, г-н Чолаков. Чух оплаквания от колеги относно опита за налагане на авторитарен режим на ръководство на отделението, нещо, което не съм чула за Вашата работа. Наистина това не е похвала към Вас, констатация е. Така че в този смисъл аз не мога да намеря убедителни доказателства относно администраторските качества. Фактите, които са изложени на заседанието на Пленума на Върховния административен съд относно образуването на тези 1000 дела за мен са смущаващи. Личното ми становище, тук рискувам да навляза в едни професионални дебери, но съм сигурна, че г-н Чолаков ще ме разбере, вероятно и колегата Магдалинчев, че когато се касае за жалби против общи административни актове не е редно

да се образуват отделни дела по всички жалби, отделен е въпросът, разбира се, каква е била квалификацията на тези административни актове, за които се говори, но тази информация, която е изнесена тогава, и която и днес не остана изяснена според мен внася известно съмнение в наличието на безспорни, както се твърди, администраторски качества. Аз лично нямам притеснения от заемането на предишни административни длъжности и функции от страна на съдия Гайдов, дори напротив, аз и друг път съм го казвала, не по отношение на него, може би и по отношение на него, но когато един съдия административен преди това е работил в административен орган, говоря в частност за административните съдии, в по-голямата част от случаите това има положително значение, защото въпросния съдия е имал възможност да гледа, да погледне на работата на администрацията на административния орган от другата страна като административен орган, така че за мен лично това не е проблем. Сега се надявам, че г-н Чолаков слуша. Слушате ли, г-н Чолаков, защото трябва да Ви цитирам, съжалявам? Да. Добре.

Чух, колеги, през миналата седмица, колеги ме уведомиха от Върховния административен съд, че невъзможността още миналата седмица кандидатурата на г-н Гайдов да бъде придвижена до Съдийска колегия, само ще ви припомня фактите, предложението беше внесено в четвъртък или петък по-миналата седмица, в понеделник миналата седмица беше внесено като допълнителна точка без мотиви на заседание на КАК и аз лично гласувах против включването на тази точка в дневния ред като извънредна по аргументи, че материалите бяха качени вероятно в сутринта на петъчния ден. Това са фактите, които твърдя, те могат

да бъдат проверени при справка в съответната система на ВСС. Така. В отговор вероятно на това или на нещо друго чух говорене във Върховния административен съд, че невъзможността още миналата седмица съдия Гайдов да бъде назначен за заместник-председател на съда се дължала на моята лична амбиция аз да заема длъжността „заместник-председател“ на Върховния административен съд. Сега, колеги, очаквах това да предизвика широка усмивка поради ред причини, най-малкото, че аз никога не мога да заема тази длъжност поради в момента професионалното си качество и поради законоустановената процедура за заемане на тази длъжност. Не съм имала и никога амбиция, така че се опитвам с това да успокоя колегите, които може би се притесняват или се опитат просто негативен някакъв нюанс да внесат в моето гласуване. Колеги, вероятно ще го потвърди и г-н Чолаков, нямам такава амбиция, нямам намерение да се връщам преди изтичане на мандата или преди прекратяването на мандата на този ВСС, защото съм поела ангажимент към колегите, които са гласували за мен. Толкова по този въпрос.

Считам, в заключение, че един съдия трябва да извърви определен път като съдия, включително в конкретния административен орган, за да бъде назначен за административен ръководител. Това споделям между другото, макар, че ние като ВСС не участваме в това назначение, но споделям и като виждане относно назначаването на председатели на отделения, в частност говоря за Върховния административен съд, същото се отнася вероятно и за ВКС, но ние не обсъждаме този въпрос.

И последни две изречения. Много подробно, както може да предполагате съм чела протокола от заседанието на Пленума,

изказванията, начина, по който е проведен, включително и начина, по който е отговарял там съдия Чолаков на въпросите. Много неприятно впечатление ми направи факта, че няма нито едно негативно изказване, има един въпрос, два въпроса към съдия Гайдов зададени, но, колеги, аз в сегашното си професионално качество, всъщност гласовете, г-н Чолаков, са 65 на 6, освен това има около двадесет и няколко колеги, които не са присъствали на събранието, така че ние не можем, на заседанието на Пленума, така че ние не можем да гадаем те как са гласували, но така или иначе гласуването е 65 на 6 гласа. Съжалявам, че няма да подкрепя становището на тези 65 колеги, но в сегашното си професионално качество имам право да гласувам по начина, по който считам за целесъобразно. Съжалявам, че бях подробна.

БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ: Уважаеми колеги, само ще кажа, че с колегата Гайдов много малко време работихме. Виждам, че той от месец май 2017 г. е във Върховния административен съд, а както знаете през месец октомври ние встъпихме в тази длъжност. Така че по отношение на неговите административни качества като ръководител нямам никакво отношение, нито наблюдение, но аз виждам, че се развихри единствения дебат по отношение на неговата кандидатура. Първо, преминаването от съдебната в изпълнителната власт не е непознато явление и ще ви кажа в момента. Бисер Троянов - съдия във Върховния касационен съд, от скоро време е председател на Централната изборителна комисия, но е много дълго време в тази структура. Ще ви припомня Светла Димитрова - сегашен заместник-председател на Върховния касационен съд, тя също беше председател на Централната изборителна комисия в един по-друг период за време; Антон

Станков - председател на Софийския градски съд, беше министър на правосъдието и след това пак се върна в съдебната система; Жанета Петрова беше заместник-министър на правосъдието и тя се върна в съдебната система. Нищо лошо няма.

Споделям изцяло това, което каза колегата Дишева преди малко, че даже е полезно за изпълнителната власт да отиват хора от съдебната власт по някакъв начин, за да обогатят много повече възможностите и капацитета.

Така че в това не виждам нищо лошо, колеги. Когато и г-н Панов предложи своите заместници, не помня да е станало някакъв сериозен дебат. Вярно, някои бяха с много високи професионални качества, бяха оценени, но имаше и момент, в който ние си имахме сериозен дебат, когато той предложи освобождаването на един от заместниците си като част от екипа на г-н Панов.

Колеги, право е на председателя на Върховния административен съд, както беше и право на председателя на Върховния касационен съд да предложи свой екип, с който ще работи. И досега не сме го подлагали на съмнение, на оспорване това тяхно право. Така че нека да запазим малко по-добрия тон, защото знаем, че това отдавна се практикува и досега сме го спазвали не само за двете висши нива на съдебната ни система (двамата председатели на върховните съдилища), но сме го спазвали и по отношение на административните ръководители на органи на съдебна власт когато предлагат своите екипи, своите заместници.

Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Чолаков, искате ли преди г-жа Марчева, или г-жа Марчева преди Вас?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Първо г-жа Марчева и след това аз. Все пак имам да отговарям на колегите.

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Да, благодаря Ви. Връзката ми е много нестабилна днес, съжалявам.

Разбирам аргументите на колежата Дишева и тя сама каза, всъщност в случая изказа повече мнението си като съдия в този съд напълно я разбирам, само че мен ме притеснява един факт. В случая тя изложи аргументи по целесъобразност и пак казвам - аз съм напълно ги разбирам, но четейки чл. 168 (всички алинеи на този член), включително и нашите правила, изглежда някак си нашите правомощия да са ограничени единствено от това да се провери дали е спазена процедурата, а именно да има мотивирано предложение на председателя на съответния съд и да има становище на общото събрание на съдиите от този съд, в случая е пленума (цитирам просто чл. 168, ал. 2). Също така трябва да се провери дали предложеният кандидат отговаря на изискванията на чл. 169, ал. 2. И тази проверка се прави въз основа на документите, представени от кандидата и от кадровото му дело. Чл. 169, ал. 2 говори за атестация и дали през последните 5 години не е налагано дисциплинарно наказание и т.н. Тоест пак обръщам внимание, колеги, че преценката е формална и е изцяло по отношение на закона.

Ако ние сега отстъпим от практиката, която имаме създадена въз основа на закона така, както е разписан и на правилата, които са приети от Висшия съдебен съвет, аз се притеснявам, че това нещо може да се превърне или в прецедент и следващия път, когато се гласува заместник-председател примерно на ВКС да бъде използвано като аргумент в друга хипотеза.

Така че аз ще ви помоля - нека да гласуваме като членове на Съдийската колегия, а не като съдии, защото в момента не сме такива. И пак казвам - споделям разбиранията и правото на колегата Дишева да има мнение, защото познава този съд, познава колегите там, вероятно е права, като казва, че има по-достойни колеги и т.н., но тук преценката и това, което прави Съдийската колегия е ограничена в закона в тези рамки. Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Чолаков.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Благодаря, колега Панов. Така или иначе на нас ще ни предстои скоро да назначаваме заместник-председател на ВКС и се надявам по същия начин така „обилно“ да проведем дебат, тъй като по обективни причини един колега - заместник-председател на ВКС следва да бъде пенсиониран. Обещавам ви, колеги, че ще бъда толкова активен, както и вие в момента, без това да е някакъв упрек.

По отношение на протокола. Колега Дишева, не сте чели много внимателно протокола, защото отсъстват само 9 колеги, а не 20, нали това не е без значение. Отсъстват само 9 колеги, тъй като към този момент Върховният административен съд е бил с 81 титуляри, а командированите не могат да участват в пленума и не са участвали. Както виждате, този пленум беше направен преди да встъпят деветте колеги, за да не може някой да каже, че аз съм използвал едва ли не командировани съдии за този вот. Не, беше направено умишлено, преди да встъпят деветте колеги от конкурса. Това е първото.

Второто. Да минем малко в домашния начин на разговор, защото нали ние с Вас си говорим по домашному кой какво чул и какво казал. Колега Дишева, аз съм в непрекъснат контакт с всички

отделения и с всеки съдия. Това може би го знаете, няма как да не го знаете. Моята врата е отворена и всеки колега, без значение от кое отделение е, по всяко време има достъп до мен да разговаря и да обсъжда проблеми. Нещо, което го няма във ВКС, но това е положението.

Това, което искам да кажа е, че стилът на управление на този съд се определя от председателя и само от председателя. Нито един заместник не може да подменя стила на ръководство и управление на Върховния административен съд. Аз определено считам, че колегите, ако има такива, които са Ви казвали тези неща, това не е така за едва ли не авторитарен стил на управление в едно отделение. Няма как това да се случи, докато аз съм председател.

Затова, ако имате някакви съмнения в моя избор, да, Вие гласувайте против, но смятам, че отново ще бъдете в грешка при Вашия вот.

И накрая, все пак колеги, имаме вот от Пленума на Върховния административен съд, не го задрасквайте! Не го задрасквайте, защото все пак това е нещо, което е много важно и всички вие го казвате това, че е важно. Задраскахте го при моя избор, не го правете и при избора на заместник-председател. Благодаря!

ЛОЗАН ПАНОВ: Господин Мавров.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Колеги, аз уважавам становището на колегите от Върховния административен съд и всички трябва да се съобразим с него, както и с предложението на председателя на Върховния административен съд.

Искам само да ви кажа, че аз г-н Гайдов го познавам от 2001 г., когато работеше в Министерството на здравеопазването

като служител и директор на дирекция „Правна“. Наистина той е натрупал изключително голям административен опит. Този опит не е без значение в ръководството на един съд. Този опит е дори с работата с хората, в конкретния случай на съдии. Много смешно ми прозвуча, че той е бил зам.-министър в две правителства.

Извинявайте, доколкото тук съм запознат, той е бил за по 2 максимум 3 месеца през определен период от време. Това, че един съдия е станал министър или зам.-министър не значи, че той се е политизирал. Не забравяйте, че зам.-министърът е по-скоро професионалист в съответна сфера. Политиката се прави от Министерския съвет и от министъра. Аз не знам по някакъв начин, не съм чувал г-н Гайдов да се е политизирал до такава степен, че да участва в две правителства за по 2 месеца.

След това, искам да ви кажа нещо, но от мой личен опит. Може би доста колеги са се обръщали към г-н Гайдов за помощ за избор на лекар, да влезе роднина или колега в болница и т.н. Той винаги се е отзовавал. Мисля, че тези, които го познават ще ме подкрепят.

Затова аз ще подкрепя г-н Гайдов. В края на краищата това е волята на председателя на Върховния административен съд и на пленума. Благодаря ви!

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря, г-н Мавров.

Ще обоснова и своя вот, макар че вече някои неща направих в предходните си изказвания.

Понятията „политически гръб“ и „политически ентузиазъм“ не съм ги казал аз, г-жо Марчева, те са цитат от изказване на кандидата, който е предложен на Вашето внимание, за който Вие сега ще гласувате.

Второ, трудно ми е да сравня дейността на орган на изпълнителната власт с Централната изборителна комисия предвид на тези споменати имена на съдии от Върховния касационен съд. Правомощията и отговорностите са съвсем различни.

Няма нищо лошо и мисля, че тук не сте ме разбрали, в това един магистрат да реши да смени тогата и да седне в креслото на министър или на заместник-министър. Това е негово право, негова воля и никой от нас не бива да го спира, независимо от това колко често ще го прави - за два месеца или за по-дълъг период. Проблем е, когато се създаде усещането за нарушен баланс между правата на гражданите и правомощията на държавата. Това вече е проблем.

И вторият важен момент. Задах един въпрос за администрирането и за образуваните 1000 дела, и начина, по който това е направено. Задах го неслучайно, защото години наред се изкривява статистиката, години наред се правят искания въз основа на тази статистика и много големия брой дела в различни органи на съдебна власт за повече съдии, повече съдебни помощници и повече служители в съдебната администрация. Това също е проблем, ако се случи.

По-нататък няма да продължа изказването си. Мисля, че тезите се чува. Не споделям аргумента, че трябва да се мълчи и че това е само един формален акт, който ние трябва да измислим, защото нееднократно съм казвал, че мълчанието ни прави съучастници в този процес и всеки един от нас избира какво поведение да има.

Моля ви, уважете мнението на колегите, които ще гласуват против, както впрочем, трябва да уважите мнението на

колегите във Върховния административен съд, които на пленума също са изразили своята позиция.

Госпожо Марчева, заповядайте!

ДАНИЕЛА МАРЧЕВА: Господин Панов, имам една реплика по отношение на Вашето изказване. Това с мълчанието и тези внушения, и т.н. пак ще повторя. Моля Ви, нека да бъдем професионалисти, стига с тази политическа пропаганда! Защото в крайна сметка дали някой съдия е бил министър или по време на своята магистратска кариера е бил министър, или вицепремиер, аз ще се сещам за един случай. Съдия Нели Куцкова (която мисля, че беше вицепремиер на г-н Софийски) нима някой има, който може да подложи на съмнение нейните професионални и етични и за това, че тя е еталон за много съдии, включително и за мен? Така че (как да кажа), никой не е поставял под съмнение нейния интегритет само заради това, че тя е била с ярко изразена политическа индивидуалност независимо дали в битието си на граждани сме симпатизанти или несимпатизанти на дадена партия, но ето в случая, ако следваме нашата логика, ако продължим с отрицателен вот спрямо колежата Гайдов, точно ще е илюстрация на това, че ние съответно сме противници в битието си на граждани на партията, която е съставила правителството, в което той е бил зам.-министър. Разбирате ли до какъв абсурд се води? Точно затова ми се струва, че ние трябваше рязко да отграничим този дебат и да кажем изцяло дали са спазени законовите изисквания или не. Просто не виждам място за подобни лозунги и за подобна пропаганда в рамките на Съдийската колежия.

Моля ви, спестете ми го, защото, когато дойде време скоро за избор на заместник-председател на ВКС, така ли пак ще

продължаваме? Безсмислено е, абсолютно безсмислено е според мен и е добре да сме професионалисти!

Благодаря ви.

ЛОЗАН ПАНОВ: Госпожо Керелска, Вие искахте думата.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Действително нямах намерение повече да взимам думата, но съм провокирана от това, което каза г-жа Марчева.

За втори път чувам думите, че предстои избор на заместник-председател на ВКС и тогава видете ли трябва да очакваме какво ще се случи и как ще подходим, и т.н. Много некоректно е, защото в крайна сметка това звучи единствено като заплаха (поне аз така го възприемам) и след като тук се наслушах на такива дитирамби за висок морал, етични качества и т.н., много ви моля, не по този начин! Аз мисля, че всеки един от нас, който изказа становище, изказа становище, защото има какво да каже и го казва, и това е наше право, и това трябва да става при всеки един избор. Иначе се превръщаме в „гумен печат“, както беше казала една наша колежка в началото на нашия мандат.

Другото, което г-жа Марчева също така включи в своето изказване, го намирам като чиста демагогия. Тя цитира случая с г-жа Нели Куцкова, нейните качества, нейния интегритет, как е пример за съдия и т.н. Аз няма да навлизам в такова обсъждане, но само ще припомня на г-жа Марчева, че тя не беше избрана, когато се кандидатира за председател на Административния съд, нали? има някаква разлика и то съществена. (Намесва се Г.Чолаков: Апелативният.)

ЛОЗАН ПАНОВ: Апелативен съд-София.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Апелативният. Аз какво казах? (Г.Чолаков: Административният.) Да, очевидно грешка. За Апелативния става въпрос.

Така че нека да подходим като професионалисти, както ни призовава г-жа Марчева и да изпълним нашите функции на членове на Съдийската колегия, а една от тези функции е да имаме право да изказваме становище и да гласуваме по вътрешно убеждение, и да не се заплашваме, ако е възможно. Апропо, г-н Гайдов, дал ли е уверение, че ще встъпи в длъжност, след като бъде избран? (Прекъсната от Д.Марчева: Може ли само да помоля колежата Керелска - не използвайте всеки път в споровете си с мен аргументи *ad hominem*, имам предвид аргументи с оглед личността. Разбирам Вашето отношение и мнение. Нека да бъдем конструктивни, защото при всеки спор използвате аргументи *ad hominem*, а не други. Благодаря Ви!) Не, не. Първо, благодаря за превода. Значи, тъкмо се чудех какво сте ми казали преди малко и нямам никаква фиксация по отношение на Вашата личност. Просто в крайна сметка това, което казвате предизвиква реакция при мен. Това е единствената причина.

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, ако няма други изказвания, режим на гласуване.

Подлагам на гласуване предложението на Комисията по атестирането и конкурсите. Тя е за приемане на предложение за избиране на заместник-председател на Върховния административен съд и назначаване, на основание чл. 160, във връзка с чл. 168, ал. 2 от ЗСВ, Любомир Панайотов Гайдов - съдия във Върховния административен съд, на длъжността „заместник на административния ръководител - заместник-председател" на

Върховния административен съд и ръководител на Втора колегия, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на встъпване в длъжност.

Колеги, режим на гласуване. Само, извинявам се, но някой е излязъл от екран. 11 гласа „за“. Благодаря ви! Моля ви, който е „против“? 3 гласа „против“ - на г-жа Керелска, Дишева, както и на мен. Благодаря ви, колеги! С това приключихме точка трета от дневния ред.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

3. НАЗНАЧАВА, на основание чл. 160, във връзка с чл. 168, ал. 2 от ЗСВ, Любомир Панайотов Гайдов - съдия във Върховния административен съд, на длъжността „заместник на административния ръководител - заместник-председател“ на Върховния административен съд и ръководител на Втора колегия, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на встъпване в длъжност.

ЛОЗАН ПАНОВ: Предвид напредналото време, поставям отново пред вас въпроса дали да направим почивка и да продължим с дневния ред. В момента сме по графика от точка 4 до точка 13 и в момента е 13.24 ч. Предлагам ви да направим почивка до 13.45 часа.

Благодаря ви!

(след почивката)

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с дневния ред на Съдийската колегия. Стигнахме до точка 4 от дневния ред. Предложението е на Комисията по атестирането и конкурсите към Съдийската колегия.

Господин Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Предложението е да бъде определен Габриел Йончев, той е- съдия в Окръжен съд-Видин, за редовен член на изпитната комисия за младши съдии по гражданско право, на мястото на Иванка Иванова, както и да бъдат определени чрез жребий 1 резервен член - граждански съдия в апелативен/окръжен съд, на изпитната комисия, на мястото на Габриел Петков Йончев и още един резервен член, наказателен съдия в същата комисия на мястото на Даниела Росенова. Основанията за това са постъпили отводи съответно от Иванка Иванова и Даниела Иванова.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Да пристъпим към избор.

Тук в залата се намира г-н Пеловски.

(Васил Пеловски - за главен секретар, тегли жребий под наблюдението на Лозан Панов, който обявява резултата: Ваня Кадийска - Окръжен съд - Кюстендил, на мястото на гражданския съдия; Соня Каменова - Окръжен съд - Стара Загора, на мястото на наказателния съдия)

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, както вече ви казах имената.

Първо, комисията по гражданско право и процес вече е в следния състав: Анета Петкова, Петя Алексиева, Валентина Димитрова, Веселина Джонева и на мястото на Габриел Йончев изтеглихме Ваня Кадийска - Окръжен съд-Кюстендил.

По отношение на изпитната комисия по наказателно право и процес е в следния състав: Мариета Маринова, Иваничка Славкова, Ирина Джунева, Милена Георгиева, Петя Дакова и резервния член на мястото на направилния си отвод съдия, както вече посочихме, е Соня Каменова - Окръжен съд-Стара Загора.

Предлагам ви да гласуваме и да обмислим дали да не пристъпим към точка 14 и тя е с идентично съдържание? Господин Шекерджиев, ако нямате нищо против?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Имам готовност да докладвам и точка 14.

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре. Нека тогава да гласуваме точка 4.

Колеги, режим на гласуване по точка 4 с така на изтегления жребий и предложението на КАК. 11 гласа „за“. Благодаря ви!

(след изтегляния жребий и проведено гласуване с вдигане на ръка)

4. ОТНОСНО: Заявления за отвод от членове на изпитните комисии за младши съдии в края на обучението им в Националния институт на правосъдието

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

4.1. ОПРЕДЕЛЯ Габриел Петков Йончев - съдия в Окръжен съд-Видин, за редовен член на изпитната комисия за младши съдии по гражданско право и процес, на мястото на Иванка Колева Иванова.

4.2. ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий Ваня Драганова Богоева - Кадийска - съдия в Окръжен съд - Кюстендил за резервен член на изпитната комисия за младши съдии по гражданско право и процес, на мястото на Габриел Петков Йончев.

4.3. ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий Соня Христова Каменова - съдия в Окръжен съд - Стара Загора за резервен член на изпитната комисия за младши съдии по наказателно право и процес, на мястото на Даниела Росенова Иванова.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 14, докато тук е все още г-н Пеловски.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 14 е предложение на КАК да бъде определен чрез жребий един резервен член

хабилитиран преподавател по наказателноправни науки на втора конкурсна комисия за младши съдии в Софийски градски съд, на мястото на доц. д-р Славка Димова Димитрова-Симеонова. Основанието е отвод.

(Васил Пеловски - за главен секретар, тегли жребий под наблюдението на Лозан Панов, който обявява резултата: доц. д-р Ралица Илкова - СУ "Св. Климент Охридски")

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, по този начин втора комисия е със следния състав: Дора Михайлова, Хрипсима Мъгърдичян, Мирослав Начев, Надя Савова, доц. Красимир Димитров, Соня Николова Найденова и изтеглената днес доц. д-р Ралица Илкова - СУ "Св. Климент Охридски".

Моля да ги гласуваме по точка 14. Отново 11 гласа „за”.
Благодаря ви!

(след изтегляния жребий и проведено гласуване с вдигане на ръка)

14. ОТНОСНО: Заявление за отвод от резервен член на втора конкурсна комисия по конкурс за младши съдии в Софийски градски съд, обявен с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 02/26.01.2021 г. (обн. ДВ, бр. 08/29.01.2021 г.)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ОПРЕДЕЛЯ чрез жребий доц. д-р Ралица Янкова Илкова - Петкова - хабилитиран преподавател по наказателноправни науки в СУ „Св. Климент Охридски“, за резервен член на втора конкурсна комисия за младши съдии в Софийски градски съд, на мястото на доц. д-р Славка Димова Димитрова-Симеонова.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 5 и следващите.

Господин Шекерджиев, заповядайте!

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Точка 5 е предложение на КАК да бъде възобновено, на основание чл. 55, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс, спряната процедура по периодично атестиране на Емил Димитров, той е съдия във Върховния административен съд, а към момента, в който е била спряна процедурата е бил съдия в Административен съд София - област). Отпаднало е основанието за спиране, а именно приключило е съдебното производство по административно дело № 11942/2020 г., като има влязъл в сила съдебен акт.

Ето защо се предлага да бъде възобновена процедурата по периодично атестиране, като втори диспозитив е тя да бъде прекратена, тъй като към настоящия момент атестираният магистрат е встъпил като съдия във Върховния административен съд. Подробни мотиви има към точката.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Изказвания по точка 5 от дневния ред? - Няма изказвания.

Режим на гласуване по тази точка. Госпожо Димитрова, гласувате „за“, нали? Да, Благодаря Ви! 12 гласа „за“. Благодаря ви!

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

5. ОТНОСНО: Прекратяване на открита процедура по периодично атестиране на Емил Любчов Димитров - съдия във Върховния административен съд (към момента на откриване на процедурата съдия в Административен съд - София - област)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

5.1. ВЪЗОБНОВЯВА, на основание чл. 55, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс, спряната процедура по периодично атестиране на Емил Любчов Димитров - съдия във Върховния административен съд (към момента на спиране на процедурата - съдия в Административен съд София - област), поради отпадане основанието за спиране, а именно приключване на съдебното производство по административно дело № 11942/2020 г. по описа на Върховния административен съд, Шесто отделение, с влязъл в сила съдебен акт.

5.2. ПРЕКРАТЯВА, на основание чл. 39, ал. 3 от ЗСВ, процедурата по периодично атестиране на Емил Любчов Димитров - съдия във Върховния административен съд.

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме с точка 6. Господин Шекерджиев, може би да ги обедините?

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Ако ми позволите, от точка 6 до точка 11 са само атестации, ще ги докладвам анблок, ако не възразявате?

ЛОЗАН ПАНОВ: Добре.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Шестте предложения са за провеждане на атестиране и за придобиване на статут на несменяемост на Яна Атанасова Вълдобрева - съдия в Апелативен съд - София.

Предлага се „Много добра“ оценка, с цифрово изражение 97 точки, както и се предлага тя да придобие статут на несменяемост.

Точка 7 е предложение за атестиране за придобиване статут на несменяемост на Цветанка Паунова, тя е-съдия в Административен съд - София-град.

Предлага се „Много добра“ оценка, с цифрово изражение 98 точки, както и този магистрат да придобие статут на несменяемост.

Точка 8 е предложение за провеждане на периодично атестиране на Маргарита Йорданова-Цвяткова - съдия в Административен съд - София-град.

Предлага се „Много добра“ оценка, с цифрово изражение 97 точки.

Следващата точка 9 е предложение за провеждане на периодично атестиране на Гергана Богомилова Цонева, тя е заместник на административния ръководител - заместник-председател на Софийския районен съд.

Предлага се „Много добра“ оценка, с максимален брой от 100 точки.

Точка 10 е предложение за провеждане на извънредно атестиране на Адриана Добрева, тя е съдия в Районен съд - Козлодуй.

Предлага се „Много добра" оценка, с цифрово изражение 98 точки.

И последната точка, свързана с атестиране е предложение за провеждане на извънредно атестиране на Пейо Иванов Приходков - изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на Районен съд - Елена.

Предлага се „Много добра" оценка, с цифрово изражение 99 точки.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви! Колеги, изказвания по точка 6 до точка 11? - Няма изказвания.

Подлагам ги на гласуване анблок, както бяха докладвани.

Режим на гласуване по точка 6 до точка 11. 12 гласа „за".

Благодаря ви!

(след проведеното гласуване анблок с вдигане на ръка по т.т. 6-11, включително)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

6.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, атестиране ЗА ПРИДОБИВАНЕ СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ на Яна Атанасова Вълдобрева - съдия в Апелативен съд - София.

6.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка "МНОГО ДОБРА" на Яна Атанасова Вълдобрева - съдия в Апелативен съд - София.

6.3. Яна Атанасова Вълдобрева - съдия в Апелативен съд - София, **ПРИДОБИВА СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ**, на

основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ, считано от датата на вземане на решението.

7.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, атестиране ЗА ПРИДОБИВАНЕ СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ на Цветанка Владимирова Паунова - съдия в Административен съд - София-град.

7.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка "МНОГО ДОБРА" на Цветанка Владимирова Паунова - съдия в Административен съд - София-град.

7.3. Цветанка Владимирова Паунова - съдия в Административен съд - София-град, **ПРИДОБИВА СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ**, на основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ, считано от датата на вземане на решението.

8.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 3, периодично атестиране на Маргарита Димитрова Йорданова - Цвяткова - съдия в Административен съд - София-град.

8.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Маргарита Димитрова Йорданова - Цвяткова - съдия в Административен съд - София-град.

9.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 3, периодично атестиране на Гергана Богомилова Цонева - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Софийския районен съд.

9.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Гергана

Богомилова Цонева - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Софийския районен съд.

10.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 2 от ЗСВ, извънредно атестиране на Адриана Георгиева Добрева - съдия в Районен съд - Козлодуй.

10.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Адриана Георгиева Добрева - съдия в Районен съд - Козлодуй.

11.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 2 от ЗСВ, извънредно атестиране на Пейо Иванов Приходков - изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на Районен съд - Елена.

11.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА" на Пейо Иванов Приходков - изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на Районен съд - Елена.

ЛОЗАН ПАНОВ: Точка 12.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Ако ми позволите, точка 12 и 13 са за повишаване в ранг, да ги докладвам заедно?

Точка 12 е предложение на КАК за повишаване на Петко Русев Георгиев - съдия в Районен съд - Елин Пелин, понастоящем с ранг „съдия в ОС", на място в по-горен ранг, а именно „съдия в АС", със съответното трудово възнаграждение.

И точка 13 е предложение на КАК за повишаване, на основание чл. 234 от ЗСВ, на Спас Стефанов, той е - съдия в Районен съд - Тутракан, понастоящем е с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг, а именно „съдия във ВКС и ВАС“, със съответното месечно възнаграждение.

По отношение на и на двамата колеги са налице законовите предпоставки за повишаване в ранг, свързани с прослужени на съответната или приравнена длъжност не по-малко от 3 години, изминали не по-малко 3 години от предходно повишаване в ранг. Комплексната оценка от последното атестиране и на двамата е „Много добра“, налице са необходимия и посочен в разпоредбата на чл. 164 от ЗСВ юридически стаж, имаме положителни становища от съответните етични комисии към съответните органи на съдебна власт, както и по отношение на двамата колеги няма влезли в сила дисциплинарни нарушения по чл.307 от ЗСВ, както и заповеди по чл. 327 от ЗСВ. Ето защо според КАК са налице предпоставките всеки един от тях да бъде повишен на място в по-горен ранг.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря ви! Колеги, изказвания по точка 12 и 13? - Няма изказвания.

Режим на гласуване. Гласуваме две точки - точки 12 и 13. 12 гласа „за“. Благодаря ви!

(след проведеното гласуване анблок с вдигане на ръка на точки 12 и 13)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

12. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Петко Русев Георгиев - съдия в Районен съд - Елин Пелин, с ранг „съдия в ОС“, на място в по-горен ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

13. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Спас Маринов Стефанов - съдия в Районен съд - Тутракан, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

ЛОЗАН ПАНОВ: С това приключихме дневния ред.
Гласувахме точка 14 преди това.

Благодаря ви за участието!

Закриване на заседанието - 13,57 ч.

Стенографи:

Лидия Здравкова

Вася Йорданова

Зоя Костова

Невенка Шопска

Катя Симова

(Изготвен на 19.04.2021 г.)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ